Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2435 | 4 PAGINI — 20 BANI | Marți 5 martie 1957

F.M.T.D. — în slujba aspirațiilor TINEREI GENERAȚII

de Alecu Costică
șeful secției relații cu străinătatea a C.C. al U.T.M membru al Consiliului F.M.T.D.

De mai bine de 11 ani, de cînd a luat ființă (la Londra, la 10 noiembrie 1945), F.M.T.D. a militat pentru cerințele economice, sociale și culturale ale tineretului, pentru libertate, pentru democrație și independența națională a tuturor popoarelor, pentru prietenie și pace în întreaga lume.

În dorința sa de a contribui la soluționarea problemelor tineretului și la colaborarea internațională, F.M.T.D. a luptat fără încetare pentru satisfacerea revendicărilor sale, pentru îndeplinirea năzuințelor sale de pace și prietenie. F.M.T.D. a chemat tinerii să lupte împotriva colonialismului, pentru destinderea internațională, pentru dezarmare și pace. Federația a fost inițiatoarea sau susținătoarea unor acțiuni internaționale din cele mai diverse: conferințele pentru apărarea drepturilor tineretului (1948 și 1953), întîlnirea internațională a tineretului sătesc (1954), Festivalurile mondiale ale tineretului și studenților pentru pace și prietenie (1947—49—51—53—55).

Tineretul din țările coloniale a găsit în F.M.T.D. un sprijin permanent pentru soluționarea problemelor legate de lupta sa dreaptă pentru independența națională. În scopul lărgirii solidarității frățești, al întăririi prieteniei și păcii, au fost organizate sub egida F.M.T.D., sute de schimburi de delegați, călătorii, seminarii de studii și întîlniri ale tineretului. Prin activitatea sa neobosită, pusă în slujba aspirațiilor tinerei generații, F.M.T.D. s-a dezvoltat, și-a întărit prestigiul internațional.

Dar în lupta sa dreaptă pentru îndepărtarea pericolului războiului și apărarea drepturilor tineretului, dusă împotriva forțelor retrograde, agresive, care împing tineretul pe un drum periculos, F.M.T.D. a comis și unele erori. Au existat cazuri în care F.M.T.D n-a putut discerne acele forțe care, chiar în afara F.M.T.D. fiind, activează pentru cauza păcii, pentru unele aspirații ale tineretului. A existat apoi o vreme cînd F.M.T.D. n-a acordat atenție suficientă cunoașterii reciproce a vieții, a succeselor și problemelor tineretului din țările cu sisteme sociale și politice diferite și mai ales din țările unde au avut loc transformări sociale mărețe. În timpul activității sale, F.M.T.D. a luat uneori măsuri disciplinare pripite, abătindu-se de la principii'e statutare, ceea ce a dăunat cauzei cooperării internaționale a tineretului.

În ultimii ani însă, așa cum ne dovedesc sesiunile de la Varșovia și Sofia ale Consiliului, F.M.T.D. a depus eforturi pentru a înlătura greșelile comise în trecut, căutînd cu perseverență căile cele mai potrivite în vederea cooperării cu organizațiile naționale și internaționale. Federația a adresat adeseori propuneri concrete de cooperare Adunării Mondiale a Tineretului (WAY), Uniunii Internaționale a Tineretului Socialist (U.I.J.S.), organizațiilor creștine și altor organizații internaționale. Propunerile F.M.T.D. adresate organizațiilor din întreaga lume în vederea realizării în comun a celui de-al VI-lea Festival Mondial și rezultatele obținute sînt un exemplu pozitiv privind cooperarea internațională. Salutînd răspunsurile pozitive și munca în comun realizată cu multe organizații, F.M.T.D. regretă însă existența în sînul unor organizații a unor tendințe ostile cooperării. Astfel, este regretabil că, după ce a acceptat întîlnirea și realizarea de seminarii comune, pe subiecte interesînd tineretul, W.A.Y. a revenit asupra hotărîrii sale, situîndu-se în fapt pe poziții ostile cooperării internaționale.

O deosebită însemnătate în

(Continuare în pag. 3-a)

La Bechet, în regiunea Craiova, a luat ființă anul trecut un nou S.M.T. înzestrat cu tractoare și mașini moderne fabricate de industria noastră.

Pentru lucrările agricole din campania de primăvară a anului acestuia, mecanizatorii de la S.M.T.-Bechet s-au pregătit din vreme.

Fotografia noastră vă înfățișează un aspect al parcului de mașini și tractoare al stațiunii, cărora mecanizatorii le fac ultimele revizii.

Foto: Agerpres

Intr-o stațiune tînără

MAI MULTĂ GRIJĂ pentru tinerii tractoriști

Pe marginea adunărilor generale U.T.M. de dări de seamă și alegeri

Utemiștii de la S.M.T. Sihlea, raionul Rîmnicu Sărat, au dezbătut numeroase probleme privind activitatea organizației lor la adunarea de dare de seamă și alegeri.

Două dintre aceste probleme ne-au reținut atenția în mod deosebit: condițiile de viață ale tractoriștilor din această stațiune și critica formalismului și lipsei de răspundere a unor activiști utemiști veniți „în vizită" prin organizația lor.

S.M.T. Sihlea e o unitate tînără, funcționează abia de la jumătatea anului trecut. Dotată în întregime cu mașini și tractoare noi, cu clădiri, ateliere, hale de montaj, remize și alte construcții moderne, avînd un colectiv de oameni harnici, stațiunea și-a îndeplinit cu cinste sarcinile de plan pe anul trecut și sarcinile ce le-a avut în campania de reparații din iarna aceasta. Și trebuie spus că tovarășii din conducerea stațiunii au depus multă strădanie pentru organizarea muncii brigăzilor, pentru crearea condițiilor care au permis tractoriștilor și mecanizatorilor să-și îndeplinească sarcinile și să le depășească.

Totodată trebuie însă arătat că, dacă conducerea S.M.T. s-a îngrijit de repartizarea concretă a sarcinilor fiecărei brigăzi, de aprovizionarea la timp cu carburanți și piese de schimb, de organizarea muncii la reparația tractoarelor — terminată cu 10 zile înainte de termenul fixat — a dovedit în schimb o nepermisă lipsă de grijă pentru condițiile de viață ale tractoriștilor, marea lor majoritate tineri.

Directorul Vasile Nichita, inginerul șef Valerian Druță și ceilalți tovarăși care sînt răspunzători de bunul mers al stațiunii n-au văzut în fața ochilor decît cifra de plan. În campaniile anului trecut s-au îngrijit numai ca tractoarele să funcționeze bine, să realizeze cît mai mulți hectri, iar reparațiile din timpul iernii să fie realizate cît mai repede și de bună calitate, fără a se îngriji cît de cît și de condițiile de viață ale tractoriștilor — oameni de care depinde în primul rînd realizarea sarcinilor de plan. În discuțiile lor, utemiștii au arătat că, atît în campaniile anului trecut, cît și în perioada de iarnă, cearceafurile de pat s-au schimbat și se schimbă abia din șase în șase săptămîni. De asemenea, anul trecut tractoriștii au fost trimiși în campanie fără a fi dotați cu vase pentru gătitul mîncării, ligheane pentru spălat, săpun de rufe și altele. Vagoanele-dormitor n-au fost înzestrate cu bibliotecă volante iar ziarele erau aduse abia din săptămînă în săptămînă. Fără îndoială că tovarășilor din conducerea S.M.T. le revine răspunderea pentru existența acestor lipsuri, care denotă că viața oamenilor n-a stat în centrul preocupărilor lor.

Se impune însă și o altă întrebare: ce a făcut organizația de bază U.T.M. pentru a pune capăt unor asemenea neajunsuri?

Răspunsul e simplu. Utemiștii, îndeosebi cei 17 vorbitori care s-au înscris la discuții, au criticat cu multă tărie lipsurile mari ce-au existat în activitatea organizației de bază U.T.M. Ei au vorbit îndeosebi despre lipsa de grijă cu care a fost tratată organizația lor de către Comitetul raional U.T.M. Rîmnicu-Sărat care, de la înființarea S.M.T.-ului nu s-a îngrijit să creeze în aceasta unitate o organizație de bază U.T.M. și un comitet care

N. PUIU
I. TEOHARIDE

(Continuare în pag. 2-a)

Amănunte despre porțelanul din sticlă

Cine ar străbate, din simplă curiozitate, laboratoarele și halele de încercare ale Institutului de cercetări pentru industria materialelor de construcție ar rămîne impresionat de munca intensă de cercetare ce se desfășoară aici. Într-una din aceste săli, aplecați asupra aparatelor, am cunoscut pe cei doi tineri inventatori, inginerii D. Popescu-Haș și Stelian Lungu care prin invenția lor au dus faima țării departe peste hotare. Ei au realizat pentru prima oară în lume visul de secole al ceramiștilor — porțelanul din sticlă.

Este știut că aspectul produselor de porțelan este cu mult superior celui al produselor din sticlă. Aceasta pentru că produsele de porțelan prezintă un luciu plăcut și puțin obositor. Cum în industria materialelor de construcție se folosește o cantitate însemnată de porțelan sau gresie pentru placarea pereților și pardoselilor, s-a făcut simțită necesitatea găsirii unui material nou al cărui preț de cost să fie cu mult mai ieftin. De ce aceasta? Este lesne de răspuns. Pentru producerea porțelanului e necesar un proces tehnologic îndelungat, greoi și foarte costisitor. Iată din ce constă el: prepararea pastei, dospirea, fasonarea, uscarea, glazurarea și arderea lui de două ori. Înlocuirea porțelanului cu sticlă, al cărei preț de cost este mai ieftin, nu era însă posibilă deoarece rezistența sticlei este cu mult mai mică. Procesul tehnologic pentru producerea sticlei este cu mult mai simplu, și anume el constă din pregătirea amestecului, topirea, fasonarea și recoacerea acestuia. Cei doi ingineri au marele merit că au reușit să obțină porțelan folosind instalațiile și materiile prime necesare producerii sticlei, realizînd astfel o creștere simțitoare a productivității muncii și un preț de cost mult redus față de cel al porțelanului obișnuit.

Prin noul procedeu tehnologic obiectele de sticlă realizate prin suflare, presare sau vălțuire sînt supuse timp de două ore unui tratament termic anumit, în timpul căruia se produce un nou fenomen de cristalizare a sticlei, necunoscut pînă acum, și prin care produsul capătă calitățile și o structură analoagă cu cea a porțelanului.

Dat fiind că pentru producerea acestui nou porțelan este necesară o manoperă mai mică și utilaje mai puțin costisitoare, prețul de cost al porțelanului din sticlă este foarte mic, adică egal cu prețul produselor din sticlă. Totodată datorită rezistențelor sale la încovoiere și la șoc mecanic, produsele de porțelan din sticlă se pot fabrica în grosimi de două ori mai subțiri decît produsele de porțelan obișnuit, lucru foarte important pentru industria materialelor de construcție, întrucît se realizează o importantă economie de materie primă. Noile produse de porțelan din sticlă se pot realiza în culori, nuanțe și efecte marmorate diferite, care sînt deosebit de frumoase. Această calitate a noului produs permite folosirea lui la fabricarea unor materiale de construcții necesare placării pereților și pardoselilor, la producerea unor articole de uz casnic și a unora electrotehnice.

Odată stabilite teoretic și pe cale de laborator, iar mai apoi pe cale semiindustrială, toate calitățile și procesul tehnologic necesar producerii porțelanului din sticlă, în țara noastră s-a început anul acesta amenajarea unei fabrici de geamuri pentru producerea pe scară industrială a noului produs. Prin grija statului nostru invenția tineri[illegible] inginери romîni care deschide perspective largi de dezvoltare industriei de ceramică fină din țara noastră a trecut granițele țării, fiind brevetată în aproape toate țările Europei. În prezent se duc tratative pentru brevetarea acestei invenții romînești și în Statele Unite ale Americii și Canada.

Cei doi ingineri care au realizat porțelanul din sticlă continuă în prezent lucrările de definitivare a procesului tehnologic, de lărgire a gamei articolelor de menaj care se pot fabrica din noul produs, precum și elaborarea unor mase din porțelan din sticlă pentru fabricarea izolatorilor electrici de înaltă tensiune.

In cinstea zilei de 8 Martie

8 Martie — Ziua internațională a femeii — este întîmpinată de femeile din întreaga țară cu succese deosebite în muncă.

În întreprinderile regiunii Hunedoara, în cinstea zilei de 8 Martie au luat ființă 101 brigăzi de femei, iar peste 7.900 femei muncitoare sînt antrenate în întrecere socialistă.

Respectîndu-și angajamentele luate, muncitoarele și tehnicienele de la fabrica „Teba" din Sebeș au dat în ultimele 30 de zile numeroase produse peste plan.

Exemplul muncitoarelor din întreprinderi este urmat și de femeile muncitoare de la sate. 18 femei împreună cu familiile lor din satul Miceștii, raionul Alba, de pildă, în dorința de a obține producții mari de legume au constituit în ziua de 3 martie gospodăria agricolă legumicolă „8 Martie", prima de acest fel din regiune.

In întîmpinarea Conferinței pe țară a asociațiilor studențești

Colaborare între muncitori și studenți

De curînd tinerii metalurgiști de la uzinele „Tudor Vladimirescu" din Capitală au primit în mijlocul lor, cu îndreptățită bucurie, o delegație a studenților Institutului agronomic „Nicolae Bălcescu". Nu era vorba numai de o vizită protocolară, întreprinsă în semn de răspuns la popasul făcut cu cîtva timp în urmă de către constructorii de mașini agricole printre viitorii studenți agronomi. Oaspeții își înscriseseră ca obiectiv încheierea unui plan de colaborare privind desfășurarea unei activități multilaterale.

Pentru a cunoaște cîteva amănunte în legătură cu aceasta, ne-am adresat tovarășului Gh. Lăbuș, secretar al Consiliului Asociației studențești de la Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu". Interlocutorul nostru a precizat de la început că această acțiune privind sprijinirea reciprocă între Institut pe de o parte și uzinele „Tudor Vladimirescu" și „Semănătoarea" — cu care se va încheia în curînd un plan separat de colaborare — pe de altă parte, se bucură de sprijinul larg al tinerilor muncitori și studenți, care doresc să strîngă tot mai mult legăturile prietenești.

— *Ați putea să ne indicați cîteva din principalele măsuri incluse în plan?*

— *Desigur. Socot deosebit de important, de pildă, faptul că în cursul lunii martie cca. 100 studenți și cadre didactice vor veni în mijlocul muncitorilor de la uzinele „Tudor Vladimirescu", iar tinerii de aici le vor întoarce vizita, o dată pe lună, ceea ce va duce, neîndoielnic, la închegarea unei trainice prietenii. Tot în acest sens trebuie subliniat că între cercul A.S.I.T. al uzinei și catedra de mecanizare a Institutului s-a stabilit o înțelegere privind schimburile științifice și acordarea de asistență pe bază de reciprocitate. Totodată, pe baza temelor fixate de colectivul de conducere al uzinei, profesorii ai Institutului vor ține conferințe în fața muncitorilor, o dată pe lună, sprijinind de asemenea cursurile școlii de calificare.*

O veste bună pentru fiii muncitorilor de la uzinele „Tudor Vladimirescu" care vor absolvi anul acestu cursurile școlilor medii: cadrele didactice de la Institutul „N. Bălcescu" vor pregăti voluntar pe cei ce doresc să-și continue studiile în cadrul învățămîntului superior.

— *Dar în privința muncii cul-*

EMILIAN GEORGESCU

(Continuare în pag. 2-a)

SE EXTINDE INIȚIATIVA „LOTUL FESTIVALULUI"

Satul Bălțați, așezare de la marginea regiunii Ploești, a terminat ultima lună a iernii cu succese mari: fruntașii comunei au isprăvit arăturile, și-au ales boboi bun de sămînță, iar unii au și însămînțat. Acum renumele bun al satului se datorește unei acțiuni tinerești: inițiativa de a crea, ca răspuns la chemarea tinerilor din Siliștea, un „Lot al Festivalului".

Odată cu ivirea dimineții lui 1 martie, după ce fetele au primit tradiționalele buchete de ghiocei și mărțișoarele, toți tinerii au pornit spre căminul cultural, la adunarea deschisă a organizației de bază U.T.M. Împreună cu ei au venit și președintele sfatului popular comunal, Avram Ion, secretarul comitetului comunal P.M.R., Nicolae Olaru, și directorul școlii, Teodor Cuțui. Bucuroși de inițiativa tineretului, ei i-au dat tot sprijinul.

La punerea cîtorva tineri, secretarul comitetului comunal U.T.M., Vasile Jurubițu, citește chemarea din ziar, după care președintele sfatului popular dă de veste că, pentru „Lotul Festivalului", s-a repartizat din rezerva de stat suprafața de 3,25 hectare.

Apoi se nasc însuflețite discuții. Marin Vasile, Panaite Bedereac, Anuța Luca și alții propun o producție medie de 3.500 kg. porumb la hectar. Părerea lor este împărtășită de toți participanții la discuții și adoptată de adunarea generală. Toți băieții și fetele s-au angajat să transporte pe Lotul Festivalului o cantitate mare de gunoi de grajd și au format o echipă pentru a strînge sămînța de porumb. În cadrul discuțiilor au intervenit și propuneri noi. Tinerii Puiu Marin, Ion Stanciu și Radu Puiu au susținut ca, printre rîndurile de porumb să se cultive și fasole, iar sumele obținute prin valorificare să fie de asemenea vărsate în fondul pe țară al Festivalului. Propunerea a fost acceptată. La sfîrșitul discuțiilor, utemistul Dumitru Crăciun a dat citire listei cu numele celor 60 de tineri, care s-au înscris să muncească pe „Lotul Festivalului". Acești tineri s-au organizat în două echipe de muncă și și-au întocmit, cu ajutorul tehnicienei agricole din comună, planul de lucru.

În prima zi de muncă s-a strîns toată sămînța de porumb necesară pentru cele 3,25 hectare, iar tinerii căruțași au dus pe lot 30 căruțe cu gunoi de grajd. Pînă vor schimba sămînța la baza de recepție din Rîmnicu Sărat, tehniciana agricolă a promis că va ține o lecție despre sămînță și despre semănat din ciclul lecțiilor pe care le va preda în legătură cu cultura porumbului hibrid.

P. LUNGU

Furnalul tineretului

Începînd de la 1 martie furnalul nr. 2, cel mai mare agregat siderurgic al uzinelor „Victoria" din Calan a fost trecut sub patronajul tineretului. Acum între colectivul de la „furnalul tineretului" și cel care deservește furnalul nr. 1 se desfășoară o însuflețită întrecere avînd ca obiective principale obținerea unor indici înalți de utilizare, sporirea producției de fontă și îmbunătățirea calității acesteia. În această întrecere, furnaliștii de la Calan și-au propus ca în cinstea zilei de 1 Mai să dea peste plan 2.000 tone de fontă. Producția sporită de fontă va fi obținută la un preț de cost mai mic decît cel stabilit în plan. Astfel, furnaliștii au hotărît să micșoreze prețul de cost și declasatele de fontă cu 1 la sută. Totodată furnaliștii vor spori productivitatea muncii cu 5 la sută.

50 ani de la răscoalele țărănești din 1907

Pe pămîntul moșierului

Nicolae, fiul lui Ștefan Țugui, are aproape 70 de ani și muncește în gospodăria colectivă care poartă numele tatălui său.

De obicei reținut, bătrînul Țugui devine de o volubilitate neașteptată cînd vine vorba despre gospodărie; dar nu numai despre cea de astăzi, cea colectivă, ci și despre aceea din pricina căreia în urmă cu mulți ani, printre primii împușcați s-a aflat tatăl său, Ștefan Țugui.

...Era prin martie 1907. O zi obișnuită, pe înserate. Grupuri de țărani se adunaseră lîngă primăria comunei. Oamenii erau tare amărîți. Mălaiul li se terminase de mult; nu mai știau ce să le dea copiilor.

Dinspre comuna Stăbărești, un om grăbea pe drum cu sufletul la gură. Ajuns în fața hanului, Costache Irindea, sluga moșierului din comuna apropiată, pe nume Ghimpe, se opri, stătu puțin pe gînduri, apoi deschise ușa hanului țipînd înăuntru cît îl ținea gura:

— Măi oameni, ieșiți afară, îi necaz mare...

Pe orizontul întunecat al nopții ce începuse să se lase, dinspre Stăbărești se vedeau înălțîndu-se spre cer vîlvătăi mari, roșii.

— Arde conacul boierului, l-au aprins stăbărăștenii și-au omorît pe boieri.

N-a durat mult și mai toți bărbații din sat, înarmați cu ce le-a căzut în mînă s-au îndreptat grăbiți, cu teamă parcă să nu întîrzie la o treabă ce se aștepta de mult făcută, spre conacul boierului Meniceanu.

Învăluit într-o tăcere de cavou, conacul lui Meniceanu se înălța semet, sfidînd parcă mulțimea răsculată, care ajungînd în fața porților mari de fier se opri mută, înspăimîntată parcă de propriile ei intenții. Aceasta însă n-a durat decît o clipă, apoi pentru prima oară, picioarele desculțe și murdare, crăpate de vînturi și zdrobite de pietre, au călcat în sălile care pînă ieri le insuflau atîta teamă.

Grupul lui Ștefan Țugui, Barbu Lică, Ioan Tigliș și alții, începu să-i caute pe stăpînii conacului. Dar Meniceanu nu era de găsit cu nici un preț. „A fugit, și-au zis oamenii înjurînd printre dinți — să mergem la conacul lui Leonte.

— La conacul lui Leonte — se auzi vocea lui Țugui, de pe treptele spirale ale conacului — acolo trebuie să se fi adunat năpîrcile.

Trei dintre ei, ca pentru o ultimă trecere în revistă a celor petrecute aci, urcară treptele podului. În pod liniște. Oamenii se pregătiră să plece.

— Măi Anghelache — prinse a zice Nache Șelaru înainte de a coborî — parcă am auzit o mișcare între hornuri...

— Ia caută măi — îi răspunse Belu, al treilea țăran din grup. Și toți trei făcură instinctiv cîțiva pași înainte. Întîi nu văzură decît patul unei puști; apoi apăru spatele lat, binecunoscut al boierului.

— El e, Meniceanu. Ieși afară boierule, că tot te scoatem noi de acolo...

După o scurtă ezitare, dintre hornuri ieși o umbră. Meniceanu, om dîrz și avar, lacom după bani, care altădată nu iertase nimănui nimic, de data asta își pierduse obișnuita stăpînire de sine. Fața-i era zbîrcită și înghețată de frică.

— Să nu-mi faceți nimic, vă dau aur mult; cît vreți — șopti el cu tremur în glas, și dintr-o pungă de piele ce o purta în subțioară, aruncă la picioarele celor trei țărani, fișicuri de aur, bijuterii, monezi.

Meniceanu le întinse apoi cu mîinile tremurînde punga cu aur. Andrei Belu puse mîna pe pușcă, stătu puțin pe gînduri, apoi ridică țeava puștii în sus și trase amîndouă cartușele, care se pierdură spre cer, prin bolta deschisă a podului.

Crimpoenii nu erau departe. Pînă la conacul devastat le-a trebuit puțin...

— Te prinserăm boierule — i se adresă Țugui. Ești al nostru și-ți luăm viața — zise el ridicînd barda ce o avea în mînă cu gîndul s-o lase să cadă asupra capului celui prins.

— Stai mă, se repezi Belu apucîndu-l de mînă; tu nu ești în drept să-l judeci. Să-l judece satul, să-l judece oamenii.

Judecata celor din Crimpoia a fost iute dar dreaptă. Securile lui Țugui și Nedelcu s-au abătut în același timp peste capul lui Meniceanu, străbătîndu-l pînă în dreptul pieptului. Apoi oamenii, foștii lui robi, l-au tîrît pînă la pîrîul Dorofei, care se găsea în apropiere, aruncîndu-l în apă.

Răzmerițele au urmat și după aceea. În aceeași zi au fost distruse și aprinse multe conace, boierești. În seara zilei de 16 martie 1907, în jurul satului Crimpoia nu mai exista nici un conac, nici un moșier.

Represiunea burghezo-moșierească a fost cruntă.

În telegrama adresată către comandamentul militar al regiunii nr. 3 Olt, prefectul scria: „Pentru restabilirea ordinii în această comună (Crimpoia—n.r.), am onoare a vă ruga să porniți chiar acum spre această localitate cu un batalion de soldați".

În dimineața zilei de 14 martie, o patrulă de călăreți a pătruns în sat pentru recunoaștere; a doua zi dimineață, satul Crimpoia era înconjurat de armată, iar pe dealul Grecului, din apropiere, guri amenințătoare de tunuri erau îndreptate către sat. Trei salve au anunțat începerea ostilităților care aveau să coste viața a zeci și zeci de țărani flămînzi din comuna Crimpoia. Condiția pusă de ofițerii unității militare din garnizoana Tulcea a fost scurtă și categorică: „Predați-ne pe capii răscoalei, sau vă ștergem de pe fața pămîntului"...

Ștefan Țugui, Radu Belciug, Nedelcu Tudor, considerați „capi", precum și 80 de „suspecți" au fost închiși în localul primăriei. Primele cercetări erau făcute pe marginea șanțului din fața primăriei, unde în grupuri de cîte zece, răsculații erau bătuți pînă la nesimțire, treziți cu apă și bătuți din nou.

A doua zi, duși în fața primăriei de la Văleni, Țugui, Belciug și Carp au fost împușcați. Restul revoltaților au fost duși la Craiova pentru a fi judecați.

Aceasta s-a petrecut atunci, cu mulți ani în urmă, în acel sîngeros 1907...

Și iată-l astăzi pe fiul răzvrătitului Țugui, puțin adus de spate sub povara anilor, stînd pe prispa gospodăriei care poartă numele tatălui său. Pe locurile unde flăcările au mistuit atunci conacul boieresc se înalță azi casele gospodăriei. Pe pămînturile udate altădată de sudoarea și sîngele țăranilor înrobiți muncește astăzi și se bucură în libertate de roadele muncii sale, marea familie a colectiviștilor. Printre ei se numără și cei 7 copii ai lui Țugui, bătrînul colectivist, nepoți ai eroului de la 1907.

Ștefan Țugui, Radu Belciug, Carp și atîția alții care au murit atunci, n-au murit zadarnic.

Păcat că Ștefan Țugui nu-și poate vedea astăzi nepoții.

E. PITULESCU

ȘTEFAN LUCHIAN — Sfîrșit 1907

O VALOROASĂ LUCRARE despre viața și activitatea lui LENIN

În Editura de stat pentru literatură politică a apărut în traducere românească primul volum din cele două pe care le cuprinde culegerea „Amintiri despre Lenin". Volumul I cuprinde amintiri care oglindesc mai ales viața și activitatea revoluționară a lui V. I. Lenin de dinainte de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie.

Amintirile incluse în această culegere îi vor ajuta pe cititori să studieze mai adînc viața și activitatea lui V. I. Lenin.

684 pag. 36 lei

Semnarea acordului *privind livrările reciproce de mărfuri între R.P.R. și U.R.S.S.*

Ca rezultat al tratativelor comerciale încheiate cu succes, la 4 martie 1957 s-a semnat la Moscova acordul privind livrările reciproce de mărfuri între R.P.R. și U.R.S.S. pe anul 1957.

Uniunea Sovietică va livra către R.P.R. bumbac, laminate, feroase, minereu de fier, cocs, metale neferoase, utilaj industrial, autovehicule, mașini agricole și alte mărfuri necesare economiei naționale a Romîniei.

Romînia va livra către U.R.S.S., produse petrolifere, vase pescărești, șlepuri, materiale lemnoase, fructe proaspete și uscate, materia primă din fructe pentru industria dulciurilor și alte mărfuri pe care Romînia le-a livrat către U.R.S.S. și în anii precedenți.

Acordul a fost semnat din partea R.P.R. de ministrul Comerțului Exterior, Marcel Popescu, iar din partea U.R.S.S., de locțiitorul ministrului Comerțului Exterior, S. A. Borisov.

(Agerpres)

MAI MULTĂ GRIJĂ
pentru tinerii tractoriști

(Urmare din pag. 1-a)

s-o conducă. De aceea nici vorbă n-a putut fi despre o activitate cît de cît susținută. Cei de la raion s-au mulțumit să trimită în iulie 1956 un activist care, chipurile, avea ca sarcină să creeze grupe U.T.M. în cadrul fiecărei brigăzi și să numească unul din membrii organizației să țină loc de secretar. Activistul a venit, a rezolvat formal și birocratic această problemă și apoi a plecat. În adunarea generală de alegeri, mulți utemiști au arătat că în perioada cînd brigăzile se aflau în campanie, nimeni de la comitetul raional U.T.M. nu s-a străduit să afle, măcar din curiozitate, cum trăiesc ei, cum folosesc timpul liber.

— Tot răul își are rădăcinile lui — arăta utemistul Dumitru Nițu, responsabilul brigăzii nr. 6, fruntașă pe stațiune. Noi — spunea el — nu ne mirăm că treburile stau așa. Se înțelege că nu se putea întîmpla altfel, cînd organizația nu avea un comitet de conducere, cotizația de membru nu mai era strînsă încă de prin august și cînd nici un cerc politic nu a fost deschis în această perioadă de iarnă. Cît privește existența unui club, în care tinerii să-și petreacă timpul liber, nici pomeneală de așa ceva în această stațiune.

— În lipsă de toate acestea — spunea tînărul tractorist Barbu Neagu — tinerii noștri au găsit o altă soluție: beția. De aici provin toate scandalurile și proasta noastră reputație ce ne-am căpătat-o printre cetățeni.

Împreună cu ceilalți tineri tractoriști s-a mirat și utemistul Nițu cînd a aflat că primul secretar al comitetului raional U.T.M., Petre Elbogeanu, a răspuns personal de această organizație. Marea majoritate a tractoriștilor nici nu știu cum arată la față, aceasta dovedind că domnia sa e o persoană „scumpă la vedere". Cum putea să fie cunoscut de tinerii tractoriști, cînd mai toată activitatea primului secretar se rezuma la diferite treburi f.f. urgente... de birou!? Dacă primul secretar Petre Elbogeanu — care răspundea de această organizație — ar fi cunoscut că mîncarea tractoriștilor e necorespunzătoare, că S.M.T.-ul nu dispune de o bibliotecă și un club, iar lenjeria de pat rămîne neschimbată cu săptămînile, ar fi putut să discute cu conducerea S.M.T.-ului și să determine rezolvarea acestor probleme.

Și totuși..., și totuși primul secretar al Comitetului raional U.T.M. Rîmnicu Sărat te putea informa foarte bine cu privire la cifrele de plan realizate de tinerii tractoriști de aci. De unde cunoștea toate acestea? Simplu: trăiască tehnica! Trăiască... telefonul. Însă despre ceea ce nu te-ar fi putut informa, era viața acestor tineri. Prin telefon doar nu-i putea cunoaște nici pe tineri, nici necazurile și problemele lor.

De unde a „învățat" Petre Elbogeanu acest sistem de muncă?

Răspunsul reieșea din cele spuse la discuții aproape de fiecare dintre tinerii tractoriști care au vorbit. De pildă, utemistul Păun Șerban a arătat că acest „stil de îndrumare și ajutor" este o copie fidelă a muncii unor activiști ai Comitetului regional U.T.M. Ploești.

— Pe la stațiunea noastră au trecut, spunea el, unii activiști ai Comitetului regional U.T.M. Ploești ca: Gheorghe Olteanu, Barbu Colea, Ion Șerbinov și alții, precum și membri ai biroului regional U.T.M. ca Tudor Postelnicu. Deoarece principalele surse de documentare le găseau la raion, aceștia au vizitat stațiunea doar așa, „în treacăt".

Din dezbaterile care au avut loc în cadrul adunării de alegeri s-au desprins limpede cauzele care au făcut ca organizația U.T.M. să trăiască mai mult în... scriptele Comitetului raional U.T.M. Rîmnicu-Sărat.

În comitetul pe care și l-au ales utemiștii au intrat acum cei mai destoinici tractoriști, printre care Dumitru Nițu, Barbu Neagu și alții, oameni capabili să conducă organizația așa cum trebuie. Tractoriștii și-au luat angajamente precise, care ilustrează hotărîrea lor fermă de a munci cu tot entuziasmul și hotărîrea pentru a-și îndeplini și depăși sarcinile din campania de primăvară, pentru a lupta ca steagul de S.M.T. fruntaș pe regiune, cucerit anul trecut, să rămînă tot în unitatea lor.

Pentru aceasta sînt necesare însă cel puțin două lucruri:

Conducerea stațiunii să renunțe la practica de anul trecut, cînd n-a avut altă preocupare decît planul și să manifeste cel puțin tot atîta grijă și pentru viața tractoriștilor — oamenii de care depinde în cea mai mare măsură realizarea planului.

Organizația U.T.M. să înceapă de acum încolo să-și îndeplinească rolul său de organizator al tineretului, de educator al tinerilor tractoriști, de colectiv dator să se îngrijească îndeaproape de munca și viața tineretului. Noul comitet ales trebuie să primească ajutorul de care are nevoie din partea activiștilor comitetului raional U.T.M.

Și, activiștii comitetului raional (și nu numai ei) pot și trebuie să dea acest ajutor, bineînțeles cu o singură condiție: să fie cu adevărat îndrumători ai organizațiilor de bază U.T.M. și nu simpli... vizitatori.

CORESPONDENȚII VOLUNTARI ne sesizează

Se împlinesc...

...4 luni de cînd cinematograful „7 Noiembrie" din orașul Rîmnicu-Vîlcea a fost închis pentru renovare. Lucrările de reparații se desfășoară în ritm extrem de lent, ceea ce nemulțumește pe cetățenii orașului, dornici să vizioneze filme noi.

MIRCEA CONSTANTINESCU
elev

...5 luni de cînd pe ușa punctului sanitar din comuna Cireșu, raionul Tr. Severin, s-a lipit afișul: „Închis". Motivul: statul popular comunal nu a repartizat lemnele necesare încălzirii punctului sanitar.

ION HURTUPAN
țăran muncitor

...7 luni de cînd s-a stricat podul de cale ferată aflat între stațiile Ploșnei-Găvănei (linia Ploești-Slănic), fapt ce provoacă întîrzierea trenurilor.

VASILE DUMITRU
mecanic

...7 săptămîni din ziua cînd tovarășul Ion Baba, președintele cooperativei de consum din comuna Turenii, raionul Turda a vizitat ultima oară sucursala din satul Ceanu Mic. Urmările: magazinul din satul Ceanu Mic nu este aprovizionat cu unelte și piese de schimb necesare campaniei agricole de primăvară.

A. PUSTAI
funcționar

Bătrînul Iași întinerește

Adevărul acesta se verifică în fiecare zi. Azi un nou bloc de locuit cu multe etaje, mîine un altul la fel. Peste ani va fi greu să recunoaștem aici vechea cetate de scaun a Moldovei.

Fotografia noastră redă o imagine a unui nou bloc construit în cartierul Păcurari. La etaj vor locui în condiții foarte bune un număr însemnat de familii. La parter o surpriză: aici se va amenaja un mare magazin.

Foto: AGERPRES

Fiecare întîmpină primăvara în felul său

Poeții întîmpină primăvara cu buchete de versuri pline de farmec, cîntăreții o primesc cu melodii zglobii, vesele, încîntătoare. Țăranii însă o întîmpină cu tolba de semințe, cu mîinile încleștate pe coarnele plugurilor tractoriștilor — cu brazde fragede răsturnate de-a lungul ogoarelor. Așa ar trebui să se întîmple pretutindeni. Dar, după cîte mi-am dat seama, călătorind prin satele regiunii București, în diferite locuri primăvara e întîmpinată în feluri diferite.

De pildă, țăranii muncitori din colectiva „Filimon Sîrbu" din Călărași Vechi, au ieșit în întîmpinarea primăverii încă de la începutul lui februarie. Ei au pregătit 20.000 kg. de sămînță de orz, mazăre, porumb și altele. Văzînd că timpul e pe zi ce trece mai prielnic, pe la mijlocul lui februarie au pornit pe ogoare. Pînă la 16 februarie ei aveau însămînțate deja 12 hectare cu orz și 8 cu mazăre.

Cine figurează ca fruntași în pragul primăverii? Cei care o întîmpină cu faptele cele mai grăitoare. Îi numesc în primul rînd pe cîțiva tineri, pentru că lor se vede că li-i dragă mult primăvara: Ion Popa, Ion Bogdan, Marin Secăreanu, Petre Ion. Ei aduc în dar primăverii peste 15 hectare însămînțate din vreme.

Departe de Călărași Vechi tocmai în comuna Bila din raionul Drăgănești Vlașca, tehnicianul agronom Ion Singureanu a ieșit la cîmp în întîmpinarea primăverii, alături de țăranii muncitori. Numai în ziua de 24 februarie, 10 dintre țăranii individuali au însămînțat 3 hectare cu mazăre și 2,5 hectare cu orz.

După două zile, adică la 26 februarie, am stat de vorbă cu Simion Toma, președintele Sfatului Popular al comunei Gurbănești din raionul Lehliu. El îmi povestea că tinerii sînt aceia care îi însuflețesc și pe vîrstnici. Cum întîmpină cei mai mulți dintre ei primăvara, mi-a confirmat-o cu cifre și fapte, instructorul comitetului raional U.T.M. pentru comuna Gurbănești tovarășul Vasile Palmaru. El avea trecut într-un carnet cifra de 18 hectare, semănate de întovărășiții din satele comunei. Apoi a citit, tot din filele carnetului, numele tinerilor Aurel Coman și al soției sale Rada Coman, ale lui Iacob Gheorghe, Pădure Gheorghe, Tudor Elena. Toți aceștia sînt utemiști și datorită muncii lor de lămurire, întovărășiții au început însămînțările.

Dar nu toți întîmpină astfel primăvara. De pildă, cel din satul Ghimpați, raionul Drăgănești-Vlașca, n-au ieșit de loc la cîmp. Au fost zile calde în vremea din urmă, dar secretarul comitetului U.T.M., Netcu Tudor, m-a întîmpinat acum cîteva zile cu cuvinte calme:

— Mai e vreme, tovarășe. Cei de la noi nu se grăbesc. Primăvara e lungă. Statul popular n-a luat nici o măsură ca țăranii să iasă la însămînțări. Așa că tinerii, ce să facă?

Asta e părerea secretarului U.T.M. din Ghimpați despre primăvară și însămînțări. Și părerea lui se pare că o împărtășesc și cei de la S.M.T. Lehliu.

L-am ascultat pe tovarășul Nicolae Husar, directorul acestui S.M.T., cum spunea, de curînd, într-o ședință la raion:

— Cum să ieșim la cîmp, tovarăși, cînd mai avem de reparat 7 tractoare? N-am avut piese. Ce sînt tractoriștii noștri și novați că în aceste zile calde, tînjesc să iasă pe ogoare, dacă Direcția aprovizionării din Ministerul Agriculturii nu ne-a trimis piese la timp?!

Iată că unii, deși vor să întîmpine cum se cuvine primăvara, nu pot pentru că... mai sînt și lipsuri.

NICOLAE BARBU
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea București

In întîmpinarea Festivalului
Să colectăm fier vechi

IAȘI (dela corespondentul nostru). — În pauza de la prînz, tinerii de la Atelierele C.F.R.-Pașcani s-au strîns grupuri, grupuri, în jurul tovarășilor care citeau ziarele. Pe toți îi interesa inițiativa tinerilor din Siliștea.

Marin Popinciuc a luat de îndată inițiativa:

— Ce ziceți, tovarăși, să organizăm în cinstea Festivalului o întrecere pentru colectarea fierului vechi?

— Să-l încărcăm și chiar să-l expediem — completă Toader Serghe.

Așa s-a născut ideea care figura pe ordinea de zi a adunării generale U.T.M. ce s-a ținut în aceeași zi la Atelierele C.F.R.-Pașcani.

Marin Popinciuc, membru în comitetul U.T.M. a supus adunării deschise propunerea de a se chema toate organizațiile U.T.M. din unitățile Ministerului Căilor Ferate la întrecere, pentru colectarea și expedierea fierului vechi. Sumele primite să fie vărsate în contul Festivalului. Propunerea a fost primită cu mult entuziasm. După discuțiile purtate de tinerii Vasile Brătățeanu, Mihai Stanciuc și alții s-a întocmit chemarea.

Fierul vechi constituie unul din principalele surse de materie primă pentru industria noastră metalurgică. Pentru a contribui la inițierea unei acțiuni patriotice, organizarea colectării și expedierii fierului vechi, noi tinerii de la Atelierele C.F.R.-Pașcani, am hotărît ca în cinstea celui de al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Moscova să colectăm și să încărcăm în vagoane, prin muncă voluntară, cantitatea de 120.000 kg fier vechi. Ca măsuri organizatorice ne propunem:

— Să defalcăm cantitatea de fier vechi ce trebuie să fie colectată pe organizații de bază U.T.M. de secție în raport cu posibilitățile și numărul tinerilor.

— Să organizăm o întrecere între aceste organizații, luna aprilie va fi lună record de colectare, încărcare și expediere a fierului vechi.

Sumele provenite din contravaloarea acestei acțiuni le vom vărsa în contul Festivalului. Luîndu-ne angajamentul de mai sus chemăm la întrecere toate organizațiile U.T.M. din unitățile Ministerului Căilor Ferate cu obiectivul: **Pentru cea mai mare cantitate de fier vechi colectat încărcat și expediat în cinstea Festivalului.**

COMITETUL U.T.M. AL ATELIERELOR C.F.R.-PAȘCANI

Cronica concursului tinerilor soliști

Peisajul glacial, cu petece de nea al Bucureștiului nu-ți prea poate sugera apropierea Festivalului care se desfășoară îndeobște pe căldura verii ajunsă la maturitate, sub coroanele împlinite ale copacilor. În luna cu cele mai multe stele căzătoare. Și totuși, cîteva din scenele Capitalei au un puternic iz de Festival... Anticipînd marile întreceri care-i vor alege pe cei mai buni tineri artiști din țările participante la Festival, tinerii noștri soliști se întrec în prima etapă a concursului pe țară în cinstea marelui eveniment de la Moscova.

Cel mai animat și colorat a fost — cum e și firesc — concursul de dansuri. Calitatea de invitat din partea presei îți impune să asiști fără a comenta, să emiți cît mai puține judecăți de valoare pentru că nu se cade să te amesteci în atribuțiunile juriului... Totuși, ca simplu spectator al primei faze de concurs, se pot împărtăși cîteva impresii.

De exemplu, mi-a apărut simpatic și original grupul de copii introdus în dansul ardelenesc cu strigături prezentat de echipa „6 Martie" din Tohan regiunea Stalin. Mai ales erau acolo un băiețaș al cărui pași apăsați și ambiția neobișnuită mărturiseau tot zelul, rîvna de a cîștiga, și o fetiță care slobozea strigăturile cu gura larg deschisă, roșie de efort și încordare. Ei au dat o notă de voioșie acestui număr din concurs.

Trebuie spus că multe din dansurile populare cu care s-au prezentat atît cei din provincie cît și grupuri de dansatori aparținînd unor ansambluri mari din Capitală n-au strălucit printr-o coregrafie deosebit de inspirată, bogată în motive inedite, ceea ce dovedește că nu se studiază încă deajuns folclorul diferitelor regiuni. Nu se caută acele note specifice locale care să dea colorit, atmosferă.

Dintre dansurile aparținînd altor popoare s-a evidențiat dansul bulgăresc (interpretat de un grup din Ansamblul Sfatului popular al Capitalei).

Mulți concurenți s-au prezentat cu piese inspirate din folclorul țigănesc. Dacă însă, cei de la Teatrul Marinei din Constanța au vulgarizat în tabloul „La ușa cortului" caracterul pătimaș, sentimentele intense ale țiganilor, Ilie Ion, Ilie Gheorghe (laureați ai Festivalului de la Varșovia) și Niță Constantin din Ansamblul M.F.A au împletit în iureșul dansului lor adîncul simț artistic al țiganilor cu dragostea lor de viață.

În cea de a doua zi a concursului s-au prezentat tineri soliști ai Teatrului de Operă și Balet dintre care am remarcat cîteva apariții prea puțin cunoscute pînă acum, ca de pildă Alexa Dumitrache (ajutată de Gabriel Popescu) interpretînd o melodie de Gluck. Luli Iliescu (ajutată de Gelu Barbu) în lebăda neagră din „Lacul lebedelor" de Ceaikovski și pe Eugen Marcu (avînd ca partenară pe Cristina Atanasiu) în dans țigan pe motive populare.

Prima fază a concursului pe țară al tinerilor soliști continuă.

S. V.

Cîmpioerul Arion Gheorghe din comuna Bătrîni, raionul Teleajen participant la Concurs.

Colaborare între muncitori și studenți

(Urmare din pag. 1-a)

tural-sportive ce acțiuni comune se vor întreprinde?

— Și acest capitol cuprinde numeroase puncte. Astfel, în prima jumătate a lunii martie colectivul de teatru al studenților va prezenta la uzinele „Tudor Vladimirescu" piesa „Doctor în filozofie" de Branislav Nușici iar formațiile de dansuri și estradă, cu și corul, vor susține programe la data următoare. Aceste manifestări vor fi urmate de rezultate tradiționale la care vor participa muncitori și studenți.

Prima întîlnire amicală sportivă va avea loc la 8 martie, între loturile de tenis de masă ale celor două colective. Vor urma apoi întreceri la șah, volei, fotbal. În luna aprilie echipa de oină a uzinei „Tudor Vladimirescu" va face o demonstrație în fața studenților.

Un program bogat, variat, interesant pe care ne vom strădui să-l ducem la bun sfîrșit.

Vă dorim din toată inima! Mai mult chiar, vă urăm să-l și depășiți. Tinerii metalurgiști și studenții vor avea astfel prilejul să se cunoască tot mai bine, vor avea numai de cîștigat...

COMPETIȚIE SPORTIVA

Consiliul orășenesc al asociației „Științe"-București a organizat o competiție sportivă în cinstea Conferinței pe țară a asociațiilor studențești din R.P.R. Competiția s-a desfășurat la probele de atletism, natație, tir, baschet, volei și șah la care au participat 1017 studenți și studente din Capitală. Competiția se va încheia în ziua închiderii conferinței printr-o ștafetă în stea.

Alături de sportivii frunteași au participat o serie de tineri începători, care au realizat performanțe promițătoare. Așa, de exemplu, Nicolescu Aurora — I.S.E.P. a urcat greutatea 7,43 m., iar Korner Octavian, la proba de săritură în înălțime a realizat performanța de 1,70 m.

La proba de tir, Năstase Rodica de la Institutul de Arhitectură s-a clasat pe locul I cu 90 de puncte, adică cu 5 puncte mai mult decît primul clasat în aceeași probă rezervată bărbaților.

În proba de natație, 100 m. liber băieți, locul I a fost ocupat de maestrul sportului Alexandru Popescu, care cu toate că nu e specialist în această probă, a realizat totuși o frumoasă performanță: 1'45'10.

La volei băieți echipa studenților de la I.M.F. a obținut victoria în întîlnirea cu Institutul de mine (scorul 2—1), iar echipa studenților de la Institutul de construcții a ieșit victorioasă în fața studenților de la I.S.E.P. (scorul: 2—0).

O seară de poezie închinată lui Eminescu

Duminică a avut loc la Casa Ziariștilor din București o seară de poezie închinată lui Mihail Eminescu.

Au recitat din versurile marelui nostru poet actorii George Vraca, artist al poporului din R.P.R., Marietta Sadova, maestră emerită a artei din R.P.R., Agepsina Maeri, Eftimiu, Irina Răchiteanu, Emil Botta, artiști emeriți ai R.P.R., Marietta Anca, Ion Henter, Iulian Necșulescu, Tanți Economu, Gabriel Dănciulescu, Nina Diaconescu, Matei Alexandru, Elena Sereda, Tina Ionescu și Constantin Bărbulescu. (Agerpres)

Transformarea socialistă a agriculturii — *sarcină de mare actualitate*

Au trecut 8 ani de la istorica ședință plenară a C.C. al P.M.R. din 3-5 martie 1949 care, pe baza învățăturii marxist-leniniste, a analizei temeinice a condițiilor concrete din țara noastră și a experienței strălucite a primului stat socialist din lume, a trasat sarcini deosebit de importante în vederea întăririi alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, pentru transformarea socialistă a agriculturii.

Practica este criteriul suprem de verificare a adevărului. Anii care au trecut au confirmat pe deplin justețea liniei politice trasate de partid în martie 1949, linie care-și păstrează și astăzi deplina valabilitate. În această perioadă, alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare s-a întărit necontenit, obținîndu-se mari și însemnate succese în opera de transformare socialistă a agriculturii, de creștere a producției agricole, de ridicare a nivelului de trai al clasei muncitoare și al țărănimii muncitoare. La sfîrșitul anului 1956 sectorul socialist al agriculturii cuprindea 30,8% din suprafața arabilă a țării, ceea ce dovedește că socialismul a dobîndit în sate poziții puternice care deschid perspectiva înaintării într un ritm mai accelerat pe calea cooperativizării agriculturii. Datorită muncii entuziaste a țărănimii muncitoare, a ajutorului din partea statului democrat-popular și a conducerii înțelepte de către partid a maselor de oameni ai muncii, în acești ani s-a reușit să se depășească producția agricolă dinainte de cel de al doilea război mondial. Pe această bază s-a îmbunătățit aprovizionarea industriei cu materie primă și a crescut consumul populației muncitoare de la orașe și sate.

Problemele agriculturii au stat în permanență în atenția conducerii partidului nostru. Comitetul Central al P.M.R., aplicînd creator învățătura marxist-leninistă în funcție de condițiile concrete date și ținînd seama de linia generală politică trasată la 3-5 martie 1949, a luat în diferite perioade hotărîri a căror aplicare a contribuit și contribuie la opera de transformare socialistă a agriculturii, de dezvoltare a agriculturii. În august 1953, plenara C.C. al P.M.R. a elaborat un ansamblu de măsuri politice, tehnice, economice și organizatorice care într-un timp scurt au dus la un însemnat avînt al producției agricole, la dezvoltarea schimbului de mărfuri dintre oraș și sat. Congresul al II-lea al Partidului a făcut o multilaterală analiză marxist-leninistă a drumului parcurs și a experienței obținute. Totodată a subliniat că, cu toate succesele realizate, agricultura a rămas în urma dezvoltării industriei. Creșterea rapidă a populației orășenești, creșterea consumului pe cap de locuitor, atît la orașe cît și la sate, sporirea neîncetată a nevoii de materii prime agricole — au făcut ca sporul de producție agricolă-marfă obținut să nu satisfacă nevoile pe deplin. Cauza principală a rămînerii în urmă a producției agricole față de dezvoltarea generală a economiei naționale o constituie predominarea la sate a gospodăriilor țărănești mici și mijlocii, care nu pot folosi decît în mică măsură cuceririle științei agricole, mașinile perfecționate și ca atare nu pot obține o creștere sistematică a producției. Congresul partidului a trasat ca obiectiv principal pentru cel de al doilea cincinal, o creștere considerabilă a producției agricole și în primul rînd a producției agricole-marfă provenită din sectorul socialist. Pînă în 1960, va trebui să producem cel puțin 15.000.000 tone cereale, iar sectorul socialist va trebui să furnizeze 60—70% din întreaga producție marfă. Plenara C.C. al P.M.R. din iulie 1956, în lumina sarcinilor trasate de Congresul al II-lea al Partidului, a luat noi măsuri pentru o mai largă cointeresare a țărănimii muncitoare, pentru folosirea unor noi forme de cooperare socialistă, în vederea atragerii unor mase din ce în ce mai mari de țărani muncitori pe făgașul muncii în comun. Urmărind realizarea obiectivului pus de cel de al doilea Congres al Partidului în fața agriculturii în ce privește ridicarea continuă a producției și apreciind că aceasta depinde în măsură hotărîtoare de aplicare consecventă a principiului cointeresării materiale a țăranilor muncitori, plenara C.C. al P.M.R. din decembrie 1956 a hotărît desființarea cotelor obligatorii la majoritatea produselor agricole. Hotărîrile luate la cel de al II-lea Congres al partidului, la plenarele din august 1953, iulie și decembrie 1956, precum și în alte împrejurări dovedesc strălucit că partidul nostru aplică consecvent linia politică trasată în martie 1949 ținînd seama de schimbările intervenite în fiecare moment istoric și de sarcinile curente care trebuie rezolvate.

Rezoluția plenarei din 3-5 martie 1949 a stabilit că la baza politicii partidului nostru la sate stă tripla și indivizibila lozincă leninistă: „sprijină-te pe țărănimea săracă, organizează alianța trainică cu țăranul mijlocaș, nu înceta nici o clipă lupta împotriva chiaburimii". Pe baza acestui principiu leninist, partidul a obținut succese mari în izolarea elementelor exploatatoare de la sate de restul țărănimii, în întărirea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare. A crescut sprijinul pe care țărănimea cu gospodărie mică îi acordă clasei muncitoare. Congresul al II-lea al partidului a criticat pe acei tovarăși care neglijează faptul că țărănimea cu gospodărie mică este sprijinul principal al clasei muncitoare la sate și ca urmare nu se străduiesc îndeajuns pentru a o atrage în activitatea politică, în conducerea treburilor obștești, în diferite forme socialiste de producție. Se pune de asemenea sarcina de a duce o muncă politică perseverentă cu țăranul mijlocaș spre a-l apropia de forme socialiste de producție.

Deosebit de dăunătoare pentru întărirea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare sînt acele cazuri — combătute de partid — de confundare a țăranului mijlocaș cu chiaburul în aplicarea măsurilor de îngrădire.

Plenara din martie 1949 a subliniat că elementul hotărîtor pentru a deosebi țăranul muncitor de chiabur îl constituie faptul dacă principala sursă de venituri provine din munca proprie sau din exploatarea muncii străine. În momentul de față există posibilități prin care chiaburii reușesc să camufleze exploatarea. De aceea aplicarea măsurilor de îngrădire în mod just se poate face numai cu sprijinul larg al țăranilor muncitori. Acest sprijin este cu atît mai necesar cu cît în perioada de trecere de la capitalism la socialism în care ne aflăm, datorită acțiunii legilor economice obiective și a politicii partidului nostru fundamentată pe aceste legi, are loc un dublu proces: pe de o parte o scădere a numărului și a forței economice a chiaburimii prin eliminarea acelor elemente care nu rezistă măsurilor de îngrădire luate de statul democrat popular; pe de altă parte, trecerea unor elemente din rîndul mijlocașilor în rîndul chiaburilor, ca elemente capitaliste noi care au reușit să acumuleze averi mari pe care nu le pot gospodări decît exploatînd forță de muncă străină.

Plenara din 3-5 martie 1949, demonstrînd necesitatea ducerii unei munci politice perseverente și susținute pentru lămurirea țăranilor muncitori cu gospodărie mică și mijlocie de avantajele muncii în comun, muncesc cu tragere de inimă, obțin producții bogate și își pot făuri astfel o viață fericită pentru ei și familiile lor.

În baza învățăturii leniniste despre alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, plenara din 3-5 martie 1949 a atras atenția asupra folosirii celor mai variate forme și metode în atragerea țărănimii muncitoare pe făgașul socialismului. În perioada care a trecut, s-a dovedit pe deplin că prin folosirea și a unor căi simple, ușoare și accesibile se grăbește trecerea țărănimii muncitoare la socialism. Partidul a zdrobit devierea de dreapta, care subaprecia întovărășirile agricole ca una din formele intermediare în drumul spre gospodăria colectivă. Zi de zi, practica construcției socialiste scoate la iveală noi și noi forme de asociere, pe care organele de partid și organizațiile de masă le stimulează în vederea cooperativizării agriculturii într-un ritm mai rapid. Așa au apărut, de pildă, diferitele forme de asociere bazate pe rudenie sau pe vecinătate, cooperativele de producție agricolă cu rentă, diferite forme de întovărășiri zootehnice etc. Congresul al II-lea al partidului a criticat pe acei tovarăși care nu studiază și nu folosesc toate aceste posibilități.

Datorită muncii politice perseverente, a folosirii unor forme diverse, respectînd totodată principiul libertului consimțămînt, în ultimul an un mare număr de țărani muncitori s-au unit în gospodării agricole colective, cooperative de producție cu rentă și întovărășiri agricole, care au dovedit în practică superioritatea marii agriculturi socialiste. În cele mai multe gospodării colective, producția a întrecut în medie cu aproximativ 25—50% producția din gospodăriile individuale.

Veniturile mult mai mari obținute de țărani colectiviști, de membrii cooperativelor de producție agricolă cu rentă și ai întovărășirilor agricole stimulează interesul țărănimii spre asociere constituind un îndemn pentru aceasta în vederea trecerii pe calea cooperativizării.

Întărirea sectorului socialist din agricultură are loc paralel cu o ridicare — desigur limitată de posibilitățile micii gospodării — a producției și a bunei stări a țărănimii muncitoare din sectorul agricol individual. Plenara din 3-5 martie a demonstrat că dezvoltarea sectorului socialist nu va avea loc pe baza sărăcirii micilor producători, ci dimpotrivă. Față de anul 1949, în anul 1956 a crescut greutatea specifică a țărănimii mijlocașe de la 34% la 42,5%. Concomitent am asistat la o scădere a greutății specifice a țărănimii cu gospodărie mică de la 57% la 40,5%. Aceste cifre oglindesc sporirea rolului țăranului mijlocaș ca producător de cereale-marfă și totodată îmbunătățirea substanțială a traiului țărănimii. Totuși, gospodăriile mici și mijlocii au posibilități limitate și de aceea nu pot aduce o îmbunătățire radicală a vieții țăranilor muncitori. Acest lucru se poate face numai prin intermediul marii producții socialiste, prin gospodării agricole colective și alte forme de cooperare în producție.

Un factor deosebit de important în trecerea țărănimii muncitoare pe făgașul socialismului și în sporirea producției agricole marfă îl constituie cointeresarea materială. V. I. Lenin ne învață că socialismul nu poate fi construit numai pe bază de entuziasm, ci îmbinînd entuziasmul creator al maselor cu aplicarea fermă a principiului cointeresării materiale. Rezoluția plenarei din 3-5 martie 1949 a orientat politica partidului nostru spre cointeresarea materială a țărănimii muncitoare. Pe această linie, în august 1953 C.C. al P.M.R. a luat o seamă de măsuri cum ar fi sporirea prețurilor la contractări, acordarea unor credite pe termen lung etc., care să mărească interesul țăranilor muncitori în mărirea producției agricole și să ușureze asocierea lor. Congresul al II-lea al partidului a dat indicații spre o folosire și mai largă a principiului cointeresării materiale. În acest scop plenara din decembrie 1956 a considerat necesară și justificată înlocuirea sistemului de cote obligatorii ca un sistem ce devenise nestimulativ, cu sistemul de formare a fondului centralizat al statului pe calea contractărilor și achizițiilor.

Plenara din decembrie 1956 a luat și alte măsuri importante, menite să ducă la creșterea aportului sectorului socialist de stat la formarea fondului central al statului. Aceasta se va realiza prin îmbunătățirea muncii în cadrul gospodăriilor de stat și a stațiunilor de mașini și tractoare. Se va dezvolta baza tehnică materială a agriculturii mergînd în continuare pe linia trasată de plenara din 3-5 martie. În anul 1957 industria socialistă va furniza de trei ori mai multe mașini agricole decît în anul 1956, ceea ce va permite stațiunilor de mașini și tractoare să-și îmbunătățească și să-și extindă activitatea.

Mecanizarea pe scară din ce în ce mai largă a muncilor agricole contribuie la sporirea productivității muncii în agricultură. În condițiile țării noastre sporirea randamentului la hectar și a productivității muncii în agricultură constituie principala cale pentru mărirea producției agricole.

Creșterea și consolidarea sectorului socialist din agricultură a avut loc în condițiile luptei de clasă generată de interesele contradictorii antagonice dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare pe de o parte și chiaburime și celelalte elemente exploatatoare pe de altă parte. Formele luptei de clasă și intensitatea acesteia se modifică permanent în funcție de condițiile date. Ea rămîne însă o lege a dezvoltării societății noastre, atîta timp cît există clase cu interese antagoniste. De aceea este necesar să sporim vigilența îndreptată împotriva oricăror manifestări dușmănoase ale chiaburilor, speculanților și a altor elemente de acest soi. În momentul de față dușmanul de clasă va încerca să speculeze cerealele, îngreunînd aprovizionarea oamenilor muncii, să submineze sectorul socialist și alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare. Eforturile noastre trebuie îndreptate spre demascarea acțiunilor de acest fel.

Este de asemenea necesar să ne mărim aportul pentru mobilizarea tineretului în vederea ducerii la îndeplinire a tuturor hotărîrilor celui de al doilea Congres al partidului, precum și a măsurilor luate ulterior în vederea dezvoltării producției agricole și a întăririi sectorului socialist.

Toate acestea vor însemna un aport pe care îl aducem la aplicarea consecventă a liniei politice stabilite de partid în martie 1949.

P. NISIRIUS

ALEGERILE pentru sovietele locale în 8 republici din U.R.S.S.

MOSCOVA 4 (Agerpres). — TASS transmite: În 8 republici unionale ale Uniunii Sovietice au avut loc la 3 martie alegerile pentru organele locale ale puterii de stat — sovietele de deputați ale oamenilor muncii de ținut, regionale, orășenești, raionale, sătești. La 3 martie s-a încheiat importanta campanie politică care a fost desfășurată timp de două luni.

Știrile care sosesc din toate colțurile țării dovedesc că populația a participat extrem de activ la alegeri. Pînă la ora 12 la Leningrad au votat 90 la sută din alegători, la Stalingrad peste 90 la sută, în Ural — la Sverdlovsk, Nijni Taghil, Serov — peste 80 la sută.

Primii au votat locuitorii din regiunile îndepărtate din răsăritul R.S.F.S.R. Ciod în apusul R.S.F.S.R. a fost încă 2 martie, în Orientul îndepărtat era deja duminică 3 martie.

A. RAPACKI a sosit la Moscova

MOSCOVA 4 (Agerpres). — TASS transmite: La 4 martie a sosit la Moscova Adam Rapacki, ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Polone, și persoanele care îl însoțesc.

În aceeași zi N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., l-a primit pe A. Rapacki.

IMAGINI DIN YEMEN

Colonialiștii englezi au pornit o campanie agresivă împotriva pașnicului popor al Yemenului. Avioane cu reacție, tancuri, tunuri, bombardează orașele și satele yemenite. Dar poporul acestei țări se opune cu dîrzenie atacurilor imperialiștilor britanici. Fotografiile acestea — pe care le reproducem după gazeta londoneză „Times" — sînt o mărturie a luptei pentru libertate a poporului yemenit. În fotografia de sus — soldați ai Yemenului în orașul Katala, iar în cealaltă imagine — grăniceri yemeniți stînd de pază la hotarele patriei lor.

De peste HOTARE

În legătură cu schimbul de mesaje între

N. A. Bulganin și K. Adenauer

BONN 4 (Agerpres). — La 27 februarie Haas, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al R.F. Germane în U.R.S.S. a fost primit de președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. căruia i-a remis răspunsul cancelarului federal la mesajul lui N. A. Bulganin din 5 februarie a.c. privitor la relațiile dintre Uniunea Sovietică și R.F. Germană.

În mesajul său, N. A. Bulganin arăta că în actualele condiții internaționale problema relațiilor dintre Uniunea Sovietică și R.F.G. capătă o deosebită importanță și că guvernul sovietic consideră că unificarea Germaniei este realizabilă în primul rînd pe calea apropierii dintre R.D.G. și R.F.G. Guvernul sovietic se declară gata să acorde ajutor guvernelor celor două țări în această privință.

Mesajul președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. atrage atenția asupra primejdiei pe care o reprezintă remilitarizarea Germaniei occidentale și activitatea organizatorilor alianței nord-atlantice care vor să împingă R.F.G. într-un război de agresiune, străin intereselor poporului german.

În sfîrșit în mesajul său N. A. Bulganin face o serie de propuneri concrete legate tot de îmbunătățirea relațiilor dintre U.R.S.S. și R.F.G. și care ar putea fi traduse în fapt într-un viitor apropiat.

În răspunsul său cancelarul Adenauer subliniază că a studiat cu atenție mesajul președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Cancelarul socotește necesar să se oprească întîi la unele probleme pe care le consideră mai importante, rămase nerezolvate de la aceste tratative. El se ocupă de legăturile comerciale dintre R.F.G. și U.R.S.S. care s-au dezvoltat favorabil. Importul din Uniunea Sovietică în Republica Federală, se arată în răspunsul cancelarului R.F.G., a crescut de la 93,1 milioane mărci germane în 1954 la 185,8 milioane mărci în primele 11 luni ale anului 1956. Exportul Republicii Federale în Uniunea Sovietică a crescut în aceeași perioadă de la 52,8 milioane la 267,1 milioane mărci germane. Adenauer propune deschiderea în viitorul apropiat a unor tratative guvernamentale pentru extinderea acestor legături.

Adenauer împărtășește părerea guvernului U.R.S.S. că relațiile comerciale pot contribui la îmbunătățirea relațiilor politice. El adoptă o atitudine pozitivă și în ce privește colaborarea tehnico-științifică și stabilirea de reprezentanțe consulare.

Aceste elemente constructive din răspunsul cancelarului Adenauer nu pot decît să fie apreciate în mod favorabil de opinia publică iubitoare de pace din toate țările.

Atitudinea cancelarului vest-german în alte probleme esențiale ale relațiilor internaționale nu mai poate fi însă interpretată în același fel.

Recunoscînd „consecințele grele provocate de ultimul război" cancelarul Adenaur a declarat că guvernul său „este interesat în problema dezarmării". El afirmă însă că tratativele pentru dezarmare, ca să poată da un rezultat eficace, trebuie să fie precedate de „înlăturarea cauzelor încordării în domeniul politic". Este limpede că aceasta constituie o răsturnare a problemei întrucît se știe că tocmai cursa înarmărilor — și Germania occidentală este din plin atrasă în această cursă — constituie una din principalele cauze ale încordării politicii internaționale. Adenauer nu pomenește despre existența propunerii sovietice de a se reduce în cursul anului 1957 cu o treime forțele armate ale S.U.A., U.R.S.S., Angliei și Franței care se găsesc pe teritoriul Germaniei cu instituirea unui control asupra acestor reduceri.

Răspunsul cancelarului Adenauer se ocupă în continuare de problema unității germane.

Cînd vorbește despre unitatea Germaniei Adenauer ignoră pur și simplu existența Republicii Democrate Germane care este o realitate. El respinge principiul rezolvării acestei probleme în primul rînd pe calea apropierii și tratativelor între germanii înșiși adică între reprezentanți ai R.F.G. și R.D.G. Adenauer neagă dreptul populației germane din R.D.G. de a-și construi o orînduire social politică nouă și cere „eliberarea" R.D.G., cu alte cuvinte integrarea statului democrat popular în R.F.G. Pretinzînd că Uniunii Sovietice i-ar reveni în mod exclusiv răspunderea pentru înfăptuirea unității Germaniei cancelarul Adenauer refuză de fapt poporului german dreptul de a-și hotărî el în primul rînd soarta. Adenauer nu amintește nici că aderarea Republicii Federale la N.A.T.O. a agravat în mod serios scindarea Germaniei.

În încheierea răspunsului său Adenauer exprimă părerea că trebuie să se acționeze în comun pentru înlăturarea focarului de primejdie care a luat naștere în urma scindării Germaniei.

Din preocupările lui Rockefeller...

BERLIN 3 (Agerpres). — Ziarul „Neues Deutschland" publică o știre a corespondentului său din München, în care este demascat rolul lui Rockefeller, magnatul american al petrolului, în pregătirea rebeliunii contrarevoluționare din Ungaria.

La München s-a aflat din cercurile emigranților că în noiembrie 1955, Rockefeller a vizitat în secret Münchenul. Magnatul american s-a întîlnit la München cu emigranți din țările Europei răsăritene, prezentîndu-se în fața acestora ca colaborator al Departamentului de Stat al S.U.A. El a vorbit reprezentanților organizațiilor de emigranți despre planurile în vederea răsturnării guvernului ungar și le-a propus să mențină în permanență contactul cu lepădăturile contrarevoluționare din Ungaria Rockefeller a promis organizațiilor de emigranți și postului de radio „Europa liberă" din München diferite ajutoare și sprijin financiar.

Cu două zile înainte de a veni la München, Rockefeler a avut o întrevedere la Bonn cu Connant, care pe atunci era ambasador american în R.F. Germană, precum și cu cîțiva miniștri vest-germani. Rockefeller le-a anunțat intenția sa de a pleca la Viena „în vederea unor tratative". Ulterior s-a aflat că, într-adevăr, el a vizitat incognito, cîtva timp, Viena.

PREGĂTIRI PENTRU FESTIVAL

În R.P.D. Coreeană...

Tineretul din R.P.D. Coreeană se pregătește activ în vederea Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților ce va avea loc la Moscova. La Festival vor participa peste 400 de tineri și tinere din Coreea, tineri muncitori, studenți, oameni ai artei și sportivi. În vederea organizării pregătirilor pentru Festivalul Mondial, încă în cursul anului trecut în R.P.D. Coreeană a fost creat un Comitet național de pregătire, au fost selecționați cei mai buni sportivi.

În prezent, tineretul din Coreea de nord desfășoară întrecerea pe șantierele de construcție, în uzine și pe ogoare, pentru a transmite participanților la Festival vestea victoriilor tineretului coreean în construirea vieții noi.

Se pregătesc activ pentru Festival tineri oameni ai artei, scriitori, pictori, sculptori. Se antrenează intens sportivii care vor lua parte la competițiile în cadrul Festivalului.

Tineretul coreean va participa de asemenea la ștafeta tineretului în cinstea Festivalului, care va trece peste teritoriul Coreei, Chinei, Mongoliei și Uniunii Sovietice.

Tineretul din Coreea de nord a adresat în repetate rînduri tinerelor și tinerilor din partea de sud a Coreei chemarea de a se crea o delegație unică a tineretului și studenților din Coreea la cel de-al VI-lea Festival Mondial al Tineretului. Această chemare are un puternic ecou în rîndurile tineretului sud-coreean, însă ea întîmpină împotrivirea autorităților listmaniste.

...și în Indonezia

La 3 martie în orașul Surabaia, cunoscut pentru glorioasele sale tradiții revoluționare, s-a deschis primul festival al tineretului din întreaga Indonezie. Aici au sosit aproape 3.000 de delegați din toate colțurile Indoneziei, inclusiv Irianul de vest ocupat de Olanda. Țelul festivalului este de a uni pe toți tinerii din republică indiferent de credința religioasă și concepții politice.

Festivalul a început prin arborarea drapelului național în Piața Eroilor unde se adunaseră aproape 100.000 de tineri și tinere.

Festivalul a fost deschis de președintele Sukarno. Adresîndu-se tineretului indonezian, el l-a chemat să se unească pentru a lupta împreună cu întregul popor pentru republica Indonezia unită, pentru ideile revoluției naționale din 1945.

Festivalul va dura o săptămînă.

Plecarea unei delegații a C. C. S. în R. P. Ungară

La invitația Consiliului Central al Sindicatelor Libere din R. P. Ungară, luni dimineața a părăsit Capitala plecînd spre Budapesta o delegație a Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R.

Delegația este condusă de tovarășul Gheorghe Apostol, președintele Consiliului Central al Sindicatelor.

Din delegație fac parte tovarășii: Kovacs Martin, președintele C.C. al Sindicatului muncitorilor din industria metalurgică și construcțiilor de mașini, Petre Bărbulescu, șeful secției relații internaționale a C.C.S., Al. Bondoc, redactor șef al ziarului „Munca", Maria Bogățeanu, președintele Comitetului de întreprindere al Fabricii de țigarete „București", Szilagyi Ludovic, președintele Consiliului sindical local Oradea.

*

În cursul zilei de 4 martie a sosit la Budapesta pe calea aerului delegația C.C.S. din R.P.R.,

ÎNTILNIRE CU CEZARE ZAVATTINI

Numele lui Cezare Zavattini este departe de a fi necunoscut pentru iubitorii filmului din țara noastră. Sosirea în țara noastră a renumitului cineast, la invitația Ministerului Culturii, a stîrnit de aceea un ecou rapid în rîndurile tuturor celor ce se simt legați — direct sau numai sufletește — de destinele artei cinematografice.

Zavattini este un animator de frunte al școlii cinematografice neo-realiste, scenarist și colaborator apropiat al unora dintre cei mai valoroși regizori italieni de cinema, cum sînt Vittorio de Sica și Giuseppe de Santis, pentru a cita numai doi dintre ei. A fost firesc deci ca la conferința de presă organizată ieri, discuțiile să se poarte aproape exclusiv în jurul problemelor artei neo-realiste. Ne vom limita să relatăm succint cîteva din ideile reieșite din expunerea ascultată ieri.

Vorbind despre una din trăsăturile fundamentale ale neo-realismului, Cezare Zavattini a insistat asupra necesității unei legături permanente între artă și viață, fără de care nouă școală cinematografică italiană, nu s-ar fi putut naște. Lectura cu ochii deschiși a ziarelor oferă, de pildă, nenumărate idei și subiecte pentru filme.

Ar fi de altfel, deajuns să cităm două din filmele la crearea cărora a contribuit Zavattini: „Roma orele 11" și „Umberto D" pentru a confirma cele de mai sus. Dar oaspetele nostru a evitat cu modestie să se refere la meritele acestor creații cinematografice, la realizarea cărora a contribuit și dînsul.

În acest neîntrerupt contact cu viața, de care arta neo-realistă a legată stă și capacitatea de a sezisa cele mai grave și ascuțite probleme ale zilei, de a căror rezolvare depinde dezvoltarea socială. Atitudine critică curajoasă, creatoare în fața vieții, cu scopul expres de a ajuta la mersul înainte al societății — iată o particularitate esențială a neo-realismului, care decurge din țelurile profund umaniste ale acestui curent artistic. În acest sens — spunea nizind Zavattini — s-ar putea zice că pînă și în „paradis" ar fi necesar neo-realismul.

Răspunzînd unei întrebări referitoare la proorocirile unor critici prevestind „falimentul" neo-realismului, Zavattini, a spus că cei ce vorbesc despre moartea acestui curent, exprimă de fapt nu o realitate, ci doar o dorință a lor. El a amintit totodată și cele mai grele dificultăți pe care le întîmpină cineaștii progresiști din partea unor producători și case de filme, care ar vrea să taie „unghiile" filmelor neo-realiste, cerînd modificări de natură ca atenueze latura critică, să falsifice adevărurile neplăcute. El a amintit, spre exemplu, că li s-a pretins într-un film despre șomeri, ca în final, eroii să găsească de lucru, ceea ce — o remarcat cu umor amărui Zavattini — ar fi trebuit, de fapt, să li se asigure în realitate șomerilor.

Din expunerea făcută a reieșit marea însemnătate pe care artiștii neo-realiști o acordă rolului educativ al creației lor. Filmele sînt menite să fie nu atît un divertisment, o distracție, a subliniat Zavattini, cît în primul rînd un factor de ridicare culturală. Prin mijlocirea filmelor, a artei în genere, omul trebuie să se cunoască mai bine pe sine însuși și să învețe să-și făurească o viață mai bună. Este o idee generoasă căreia îi dăm deplinul nostru asentiment.

...Au trecut pe neobservate două ore, în care plăcerea de a-l asculta pe binevoitorul nostru interlocutor, a fost dublată de interesul stîrnit de expunerea sa și de diferitele cărți, scenarii și reviste oferite spre consultare celor prezenți. Cum vă închipuiți, conferința de presă nu s-a mai putut prelungi. Ne-am despărțit de oaspetele nostru cu convingerea că vizita sa în R.P.R. va fi de un real folos deopotrivă pentru progresul cinematografiei românești și pentru cauza cunoașterii reciproce a popoarelor romîn și italian.

MIHAIL LUPU

VĂ INFORMĂM pe scurt DIN:

LEIPZIG. — La 3 martie a avut loc ceremonia deschiderii Tîrgului internațional de mostre de la Leipzig, la care prezintă exponate un număr de 40 state — 8 state socialiste, 30 capitaliste și cele două state germane. Pentru prima oară participă la tîrg Siria, Islanda, Japonia, Bolivia și Pakistanul. Primul ministru, Otto Grotewohl, și ministrul Comerțului Exterior al R. D. Germane, Heinrich Rau, însoțiți de membri ai Comitetului Central al P.S.U.G. și membri ai delegației guvernamentale, au vizitat pavilionul Uniunii Sovietice, precum și standurile R. P. Chineze, R. Cehoslovace și altele.

MOSCOVA. — La 10 martie, la Harkov în sala de expoziții a Casei arhitecților se va deschide o expoziție de peste 400 de volume de cărți românești pentru copii.

BELGRAD. — În cadrul turneului pe care îl întreprinde în R.P.F. Iugoslavia, tenorul romîn Garbis Zobian a cîntat la 25 februarie a.c. la Opera din Belgrad în „Carmen", avînd ca partenară pe Marijana Radev, primsolistă a Operei din Zagreb, una dintre cele mai mari soliste ale Iugoslaviei.

BRUXELLES. — Pe șantierul naval din Temps a avut loc înălțarea pavilionului sovietic pe noul cargobot „Nemirovici-Dancenko", cu o deplasare de 9.200 tone, care a fost construit pentru U.R.S.S. de firma pentru construcții navale „Böel" din Belgia. În curînd, această navă va pleca spre U.R.S.S.

BELGRAD. — În urma invitației ministrului Afacerilor Externe al Belgiei, Paul Henri Spaak, în seara zilei de 3 martie ministrul Afacerilor Externe al Iugoslaviei, Kocea Popovici, a plecat în Belgia, unde va face o vizită oficială.

OTTAWA. — Duminică și luni s-au desfășurat la Ottawa convorbiri între premierul francez Guy Mollet, ministrul său de Externe Christian Pineau și reprezentanții țării gazdă, primul ministru St. Laurent și Lester Pearson, ministrul de Externe al Canadei. Ca și în tratativele duse la Washington cu oficialitățile Statelor Unite, problema Orientului Mijlociu a fost una din preocupările principale ale interlocutorilor.

BELGRAD. — Agenția Taniug anunță că la invitația parlamentului britanic, în seara zilei de 3 martie, o delegație a Scupștinei Populare Federative a R.P.F. Iugoslavia, condusă de Moșe Pijade, președintele Scupștinei Populare Federative, a plecat în Anglia.

DELHI. — După cum anunță agenția France Presse, Consiliul municipal din Delhi examinează o propunere făcută de către un comitet special în care se recomandă ca toate statuile persona lităților britanice să fie îndepărtate din orașul Delhi. În locul acestor statui, printre care se află și cele ale regelui George al V-lea al Angliei și ale cîtorva vice-regi, vor fi ridicate statui în memoria liderilor naționali indieni.

NEW YORK. — Agenția Reuter anunță că peste 500 de studenți de la Institutul tehnologic din orașul Cambridge (statul Massachusetts) s-au revoltat la sfîrșitul săptămînii trecute împotriva încercării de a li se spori taxele de internat. 31 de studenți au fost arestați și eliberați apoi pe cauțiune.

WASHINGTON. — Ministrul de Externe al Republicii Federale Germane von Brentano, a sosit la 3 martie la Washington într-o vizită oficială care va dura șase zile. El va avea întrevederi cu Dulles, și cu alți reprezentanți ai cercurilor conducătoare politice americane și va participa la ședințele așa-zisului grup de lucru format din reprezentanți ai S.U.A., Angliei, Franței și R.F Germane ca însărcinat cu examinarea problemei germane.

TOKIO. — Comitetul permanent al Consiliului japonez pentru interzicerea bombelor atomice și cu hidrogen a hotărît ca cel de al III-lea congres mondial împotriva bombelor atomice și cu hidrogen să aibă loc la Tokio în iurul datei de 6 august 1957.

PARIS. — În Algeria continuă execuții ale patriotilor, care au fost condamnați de tribunalele franceze pentru că au participat la lupta de eliberare națională. Potrivit știrilor publicate de ziarele din Paris la 2 martie, în orașul Constantine au fost ghilotinați alți doi algerieni. În total, în ultimele două luni au fost executate 23 de persoane.

BANGKOK. — După cum anunță agențiile de presă, în Tailanda a fost decretată stare excepțională în urma dezordinilor care au urmat alegerilor parlamentare.

(Urmare din pag. 1-a)

F.M.T.D. — în slujba aspirațiilor tinerei generații

ceea ce privește cooperarea internațională de tineret, lărgirea rîndurilor F.M.T.D., colaborarea Federației cu organizații de tineret dintre cele mai diverse prezintă proiectul de statut al F.M.T.D. adoptat de sesiunea Comitetului executiv. În acest document, aprobat la sesiune și care urmează să fie examinat în cadrul celui de-al IV-lea Congres al Federației, se arată că F.M.T.D. consideră ca o sarcină fundamentală dezvoltarea înțelegerii și cooperării internaționale între toate organizațiile internaționale și naționale. Pe această linie, proiectul de statut al F.M.T.D. cuprinde anumite precizări însemnate, precum și elemente noi privind formele de participare a organizațiilor la activitatea Federației. Astfel, proiectul de statut subliniază ideea caracterului coordonator față de organizațiile membre, prin aceasta înțelegînd o poziție activă a F.M.T.D., deplină autonomie a organizațiilor în determinarea activității lor și libera aderiune la hotărîrile Federației. În proiectul de statut sînt înscrise apoi prevederi cu privire la lărgirea formelor de afiliere, prin introducerea calității de membru-asociat al F.M.T.D., lucru nou pentru munca Federației. Calitatea de membru-asociat al F.M.T.D. este acordată acelei organizații care acceptă una sau mai multe părți ale statutului F.M.T.D. și care în timpul acordurilor bilaterale hotărăsc să se asocieze la unele din activitățile F.M.T.D. Această nouă prevedere din statut va da posibilitatea atragerii în activitatea F.M.T.D. a unui număr din ce în ce mai mare de organizații, cu opinii și preocupări diferite. O idee de asemenea nouă, cuprinsă în proiectul de statut, e aceea a creării Adunării reprezentanților organizațiilor membre ale F.M.T.D., care va deveni organul conducător al Federației. După cum e și firesc, toate organizațiile membre ale F.M.T.D., au dreptul de a participa la Adunare prin reprezentanți direcți sau mandatari, ele beneficiind de dreptul de vot. (Membrii-asociați ai Federației pot participa la Adunare cu drept de vot pentru acele probleme care privesc activitatea lor specifică și pe baza acordurilor stabilite cu ele). Se prevede ca Adunarea să aibă loc cel puțin odată la doi ani. Ea va stabili programul de activitate al F.M.T.D., va alege pe președinte, secretarul general, pe membrii Comitetului executiv și pe trezorier. Nu încape îndoială că prin aplicarea acestei prevederi se va ajunge la o participare mai activă a tuturor organizațiilor în munca Federației, că ea va contribui la o mai mare operativitate a îndeplinirii unor acțiuni.

Discuțiile la primul punct de pe ordinea de zi au fost însuflețite, deoarece punîndu-se în discuție activitatea de pînă acum a FMTD, trebuiau trase concluziile necesare pentru perspectiva muncii acesteia. Numeroși delegați, scoțînd în evidență munca pozitivă dusă de F.M.T.D., condițiile internaționale în care aceasta își desfășoară activitatea, au ridicat în mod acut problema necesității întăririi muncii Federației, a activității sale puse în slujba intereselor tinerei generații. Mai mulți delegați, printre care cel olandez, italian, grec, au arătat că Federația este chemată nu numai să înregistreze evenimentele, dar să și ia poziție operativă față de acestea. Secretariatul F.M.T.D. a fost criticat de unii delegați în legătură cu întîrzierea declarației cu privire la evenimentele din Ungaria, prin aceasta lipsind unele organizații de posibilitatea de a cunoaște și aprecia realitatea.

O problemă vie discutată în cadrul ședinței a fost problema situației și luptei tineretului din colonii împotriva înrobitorilor imperialiști. Vorbitorii și-au manifestat în unanimitate solidaritatea lor cu lupta popoarelor și tineretului din țările coloniale și dependente. În legătură cu situația din Camerun, din Africa de Sud, din Cipru, din Algeria, din Orientul mijlociu, Comitetul executiv a adoptat rezoluții coresponzătoare. Preocuparea Federației pentru dezvoltarea tinerei generații, într-un climat de pace și înțelegere este oglindită și în alte documente adoptate la sesiune: scrisoarea către guvernul englez în legătură cu încetarea experiențelor cu armele nucleare, rezoluția asupra problemei păcii și prieteniei în Europa, prin care F.M.T.D. cheamă pe toți tinerii și toate organizațiile de tineret din Europa să lupte pentru rezolvarea justă a problemei germane, împotriva bazelor militare străine, pentru măsuri concrete privind dezarmarea.

Nu încape îndoială că din punctul de vedere al perspectivei muncii Federației, o mare importanță prezintă hotărîrea Comitetului executiv de a convoca cel de al IV-lea Congres al F.M.T.D. între 22 și 28 august 1957. Congresului îi va fi prezentată spre examinare următoarea ordine de zi: 1) Tineretul din lumea contemporană și sarcinile F.M.T.D. 2) Noul Statut al F.M.T.D. 3) Alegerea organelor F.M.T.D. Se poate lesne deduce din ordinea de zi că cel de al IV-lea Congres al F.M.T.D. va fi un eveniment deosebit de important pentru mișcarea internațională democratică de tineret, că el va însemna o cotitură în activitatea de viitor a Federației.

Datorită poziției majorității delegaților, a aportului lor concret la desfășurarea fructuoasă a discuțiilor, atît tezele cuprinse în documentul cu privire la pregătirea Congresului cît și proiectul de statut și celelalte documente elaborate de Comitetul executiv și îmbunătățite cu propunerile delegaților au fost adoptate în unanimitate. Acest lucru constituie o oglindire a dorinței tinerei generații iubitoare de pace de a întări Federația, subliniază necesitatea ca această organizație internațională să joace un rol din ce în ce mai mare în mișcarea mondială de tineret.

La cel de al doilea punct de pe ordinea de zi, Comitetul executiv al F.M.T.D. a discutat despre munca F.M.T.D. în legătură cu pregătirile celui de al VI-lea Festival Mondial al Tineretului. În raportul prezentat de Jacques Denis, secretar general al FMTD, s-a subliniat că niciodată ca în prezent n-au existat greutăți așa de mari în perioada de pregătire a Festivalului. În diverse țări ca Danemarca, Italia, Anglia s-au inițiat atacuri directe împotriva Festivalului, prin care se urmărește să se deformeze scopul și caracterul său. În Italia, de pildă, va avea loc o adunare a tinerilor catolici, pe care organizatorii intenționează să o opună Festivalului. Organizatorii pactului agresiv Nord-Atlantic pun la cale o manifestație a tineretului care să fie de asemenea opusă Festivalului.

Din discuțiile pe marginea raportului a reieșit însă cu claritate că, în ciuda tuturor greutăților, pregătirile pentru Festival se desfășoară cu succes în toate țările, că tinerii sînt hotărîți să participe la Festival și să se pregătească cu entuziasm pentru această grandioasă sărbătoare a păcii și prieteniei. Pe marginea celui de al doilea punct de pe ordinea de zi, Comitetul executiv a adoptat un proiect de recomandări, care aprobă între altele activitatea reprezentanților F.M.T.D la Comitetul Internațional de Pregătire (C.I.P.) a Festivalului. Totodată Comitetul executiv susține inițiativa Comisiei permanente C.I.P. de a dezvolta o campanie pentru Fondul Mondial al Festivalului. El sprijină propunerile de a se face din săptămîna de la 18-24 aprilie, o săptămînă a Fondului Mondial al Festivalului. În cursul acestor inițiative, F.M.T.D. și organizațiile sale vor pune cu mai multă vigoare problema solidarității cu tineretul din țările coloniale, legat de aniversarea zilei de 24 aprilie, ca Zi Mondială a Tineretului împotriva colonialismului și pentru coexistența pașnică.

Succesul lucrărilor sesiunii Comitetului executiv este evident. Spiritul constructiv s-a făcut simțit în dezbaterea tuturor problemelor puse în discuție. Așa după cum am văzut, F.M.T.D. nu s-a temut să discute critic unele slăbiciuni ale muncii sale, reușind astfel să ia măsuri de îndreptare. De asemenea, majoritatea delegaților, în cuvîntul lor, și-au expus cu obiectivitate punctul de vedere, au făcut observații și propuneri prețioase, contribuind în felul acesta la succesul deplin al lucrărilor sesiunii Comitetului executiv F.M.T.D.

Nu încape îndoială că recenta sesiune a Comitetului executiv al F.M.T.D., al cărui bilanț fructuos e evident, constituie o contribuție importantă la întărirea activității F.M.T.D., la lărgirea și întărirea colaborării internaționale de tineret, la cauza păcii și prieteniei între popoare.

*

Tineretul patriei noastre, educat de partid în spiritul internaționalismului proletar, al solidarității cu tinerii luptători pentru pace din întreaga lume, își aduce cu dragoste și hotărîre aportul la activitatea F.M.T.D. O delegație condusă de tovarășul Virgil Trofin, prim-secretar al C.C. al UTM, a reprezentat cu cinste tineretul nostru la sesiunea Comitetului executiv F.M.T.D., a contribuit activ la succesul sesiunii. În cuvîntul ei la primul punct de pe ordinea de zi, delegația romînă a făcut unele observații constructive, menite să contribuie la întărirea muncii Federației. Subliniind importanța celui de al IV-lea Congres al F.M.T.D., delegația noastră a arătat că pregătirile pentru acest important eveniment în viața Federației trebuie să constituie un prilej de îmbunătățire a activității F.M.T.D., de întărire a influenței sale și de creștere a rolului Federației în multiplele preocupări și aspirații ale tineretului. O mare însemnătate în pregătirea și în însăși rezultatul acestei pregătiri — a afirmat delegația noastră — are tăgăduirea maselor tineretului lumii asupra importanței și scopului acestui Congres. Delegația noastră a asigurat Comitetul executiv că tineretul din R.P.R se va pregăti intens pentru a participa la cel de al IV-lea Congres al F.M.T.D.

În ceea ce privește atitudinea F.M.T.D. față de cursul evenimentelor internaționale, delegația noastră a făcut de asemenea unele aprecieri și s-a alăturat unor observații făcute de alte delegații. Federația, a arătat delegația noastră, trebuie să fie mult mai activă în demascarea celor ce complotează împotriva păcii. Subliniind faptul că F.M.T.D. a luat o atitudine promptă și justă față de agresiunea din Egipt, delegația noastră s-a alăturat criticii adusă Secretariatului F.M.T.D. în legătură cu întîrzierea declarației privind evenimentele din Ungaria. Neluînd poziția la timpul cuvenit, Federația a lipsit unele organizații de posibilitatea de a cunoaște și a aprecia realitatea evenimentelor petrecute în Ungaria. Vorbind despre această problemă, delegația noastră a făcut cunoscut Comitetului executiv solidaritatea tineretului romîn cu tinerii cinstiți maghiari care după zdrobirea contrarevoluției au început o muncă constructivă, plină de abnegație pentru consolidarea regimului democrat-popular.

Luînd cuvîntul și la cel de al doilea punct de pe ordinea de zi a sesiunii, delegația noastră a informat Comitetul executiv despre pregătirile entuziaste ale tineretului nostru pentru Festival, despre inițiativele sale în cinstea marii sărbători a păcii și prieteniei.

Dat fiind aportul permanent pe care-l aducem la traducerea în viață a nobilelor țeluri ale FMTD, organizația noastră se bucură în cadrul Federației de un frumos prestigiu.

Luînd cunoștință de lucrările Comitetului executiv F.M.T.D., de rezultatele lui, avem desigur datoria să le popularizăm pe larg în rîndurile tinerilor din patria noastră. Utemiștii, toți tinerii din țara noastră au sarcina de cinste de a îmbogăți și lărgi inițiativele în cinstea Festivalului, astfel încît fiecare tînăr să întîmpine cu rezultate deosebite Festivalul de la Moscova.

Ca membri ai celei mai mari și mai iubite organizații mondiale de tineret — F.M.T.D. — să muncim și să luptăm și de aci înainte pentru traducerea în viață a programului F.M.T.D., program pus în slujba păcii, a viitorului luminos al tinerei generații.

Proiecte europene

UNCHIUL DIN AMERICA: Îi dau în grija dumitale. Vezi să fie cuminți.
Desen de V. TIMOC

Sport
Scînteia tineretului
Sport
Scînteia tineretului
SPORT

SPORTIVII — *tineri cu o demnă ţinută morală*

Secretul succeselor * **Primul meci în 1942** * Pe drumul cel bun * Kulcsár Dezideriu mărturisește * *Unde nu-i cap...* * **Așii cărților ...de joc** * Tinerețe fără bătrînețe

La voia întîmplării

Eram în biroul tovarășului Kulcsar Dezideriu, președintele colectivului sportiv „Energia" (Metalul) din Cluj. Telefonul a sunat prelung. La celălalt capăt al firului era o sportivă—baschetbalista Kadar Elisabeta. După convorbire, tovarășul Kulcsar mi-a explicat:

— Duminică echipa noastră urmează să susțină un meci amical la Oradea. Tovarășa Kadar nu vrea să meargă cu echipa. De ce? Mi-a spus că merge numai dacă i se plătesc cheltuieli de deplasare și pentru logodnicul ei.

O discuție banală, vor zice unii. Nici vorbă. Și totuși, pornind numai de la acest fapt „mărunt" se pot spune foarte multe lucruri despre educația comunistă a sportivilor de la colectivul „Energia" (Metalul) Cluj. Cazul sportivei Kadar nu este un caz izolat. Mai sînt și alte asemenea exemple. Să luăm chiar echipa de baschet. Jucătoarea Nagy Ana vine rareori la antrenamente; Tanna Iudith de asemenea; Herth Iulia duce o viață nesportivă, lipsește deseori de la locul de muncă. Toate acestea au făcut ca la sfîrșitul anului trecut, echipa situîndu-se pe ultimul loc, să retrogradeze din prima categorie a țării, în campionatul regional. Și asemenea exemple se mai pot da multe.

Cum s-au putut întîmpla toate acestea? Simplu: pentru că aici, colectivul sportiv, antrenorii și comitetul U.T.M. de la uzinele metalurgice „Unirea" au lăsat problema educării comuniste a sportivilor — după cum se spune — la voia întîmplării.

— Ce puteam să facem? — spune președintele colectivului sportiv, tovarășul Kulcsar Dezideriu. Sincer să fiu — nu-i putem sancționa. Avem nevoie de ei în echipă. Altfel, rezultatele ar slăbi simțitor. Așa că...

Mărturisirea e într-adevăr sinceră, dar urmările sînt destul de grave. Lipsa de preocupare față de educarea sportivilor, nesancționarea abaterilor au dus la înmulțirea actelor de imoralitate și, de asemenea, la scăderea rezultatelor sportive. Se vede treaba că tovarășii din conducerea colectivului sportiv au uitat un lucru elementar și anume: faptul că educația sportivilor influențează în mod direct rezultatele sportive ale acestora.

M. MUNTEANU
M. OPREA

Sentimente profunde

Mai erau cîteva minute pînă la începerea meciului. Pe stadionul Giulești lume multă, dar mai ales mulți copii (nelipsita galerie a „Locomotivei Grivița Roșie"). Veniseră să vadă echipa, să-l vadă la lucru pe „nea Fănică".

De ce îl iubesc copiii pe „nea Fănică"? De ce-l stimează? Nu știu. Am aflat doar că la 30 martie, Ștefan Filote („nea Fănică") împlinește 15 ani de cînd muncește împreună cu ceferiștii, de cînd apără onoarea lor sportivă.

„În 1942, după terminarea liceului, a venit la „F.C. Rapid", astăzi „Locomotiva Grivița Roșie". Au trecut de atunci 15 ani dar pe Filote îl leagă și acum de acest colectiv amintiri dragi. Îi este drag stadionul unde s-a antrenat și unde a simțit de atîtea ori bucuria victoriei ca și amărăciunea înfrîngerii. Se simte legat de miile de spectatori, ceferiști, tovarăși de muncă care atît pe ploaie cît și pe arșiță sînt mereu lîngă el, lîngă echipa din care face parte, îl încurajează. Se simte puternic legat de sutele de copii care trec prin atîtea peripeții pînă găsesc o soluție să vină să vadă meciurile „Locomotivei" și pe „nea Fănică".

„Fluierul arbitrului l-a chemat însă pe Filote pe teren.

Încîntat de spectacolul sportiv, minutele au trecut la repezeală. A fost o nouă victorie a echipei „Locomotiva Grivița Roșie". Dintre cele 8 goluri marcate de către ceferiști, 3 aparțineau lui Filote. Și de data aceasta „nea Fănică" jucase fain.

„După meci, în jurul lui Filote s-au adunat zeci de oameni care-i strîngeau călduros mîna, îl băteau prietenește pe umăr. Zgomotoși, copiii îl conduc la vestiar și îl așteaptă pînă pleacă acasă. De unde la începutul meciului nu-mi explicam ce fapte, ce sentimente deosebite îl leagă pe Filote de acest colectiv, după meci am înțeles. În consecință, am renunțat să-l mai întreb. Mi-am dat seama că ar fi peste putință să se despartă de atîția prieteni, tovarăși de muncă care-l înconjoară cu dragoste, îl stimează și față de care se simte apropiat și în același timp îndatorat.

S. SPIREA

În plină „cursă", Ștefan Filote se îndreaptă spre poartă. Nu-i nici un pericol. De data aceasta, e doar un antrenament.

O mare responsabilitate

ELLA ZELLER
maestră emerită a sportului, campioană mondială

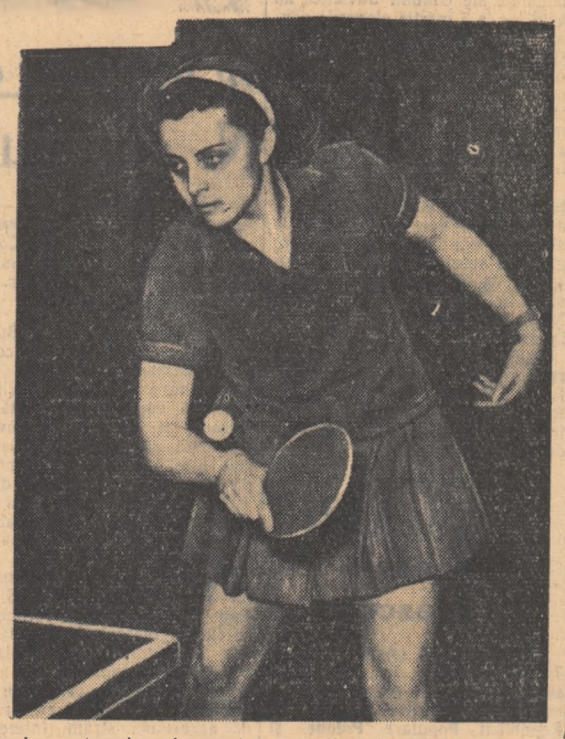

Astăzi mica noastră delegație de sportivi pornește spre Stockholm, la campionatele mondiale de tenis de masă. (Cînd vor apare aceste rînduri, probabil că vom fi ajuns deja). Sînt emoționată. Campionatele mondiale de la Stockholm vor fi poate cele mai grele la care am participat vreodată. De fapt, niciodată n-am socotit vreo întrecere sportivă ușoară. Și asta nici cînd participam la întrecerile campionatelor mondiale la Bombay sau Tokio și nici atunci cînd luam parte la vreo întrecere sportivă amicală în Bulgaria, Italia sau China. Ca pentru oricare sportiv din țara noastră, participarea la întrecerile sportive internaționale de peste hotare constituie și pentru mine nu numai o cinste ci, în același timp, și o mare răspundere. De ce?

Dacă ar trebui să conferențiez despre acest lucru aș vorbi foarte pe scurt. Să fiu iertată, dar așa am să fac și în articolul de față.

Ca să pot reprezenta cu cinste culorile patriei trebuie să fiu bine pregătită. Ori știu că în fața mea sînt încă multe jucătoare din lume cu o pregătire excelentă, cu o experiență de joc de ani și ani de zile. Îmi dau seama că pregătirea mea nu e nici pe departe desăvîrșită. Cu toate că dețin împreună cu Angelica Rozeanu cîteva titluri mondiale am încă multe de învățat. Chiar și numai în sinea mea dacă mi-aș supraaprecia valoarea, asta ar însemna să încep să neglijez antrenamentele, munca de pregătire. E evident, și cred că nu mai trebuie să vorbesc că lipsa de pregătire asiduă de zi cu zi, nu ar contribui la continua ridicare a măiestriei mele de joc, ci dimpotrivă.

Întotdeauna, ca și tuturor celorlalți sportivi din țara noastră, mi s-au creat condiții minunate de pregătire, de ridicare a măiestriei sportive. Am avut la dispoziție antrenori, săli de antrenamente, materiale sportive. Într-un cuvînt tot ce trebuia ca după orele de învățătură să-mi pot continua antrenamentele în cele mai bune condiții. Atunci, nu e datoria mea să continui să-mi desăvîrșesc pregătirea sportivă? Bineînțeles că da!

De cinci ani fac parte din reprezentativa de tenis de masă a țării și de fiecare dată cînd particip la vreun concurs internațional, la mii de kilometri de patrie, la fel ca și ceilalți sportivi ai țării sînt urmărită de mii și mii de oameni din țară care îmi urează din inimă să înving. Ei au încredere în mine, în comportarea mea, știu că voi face totul pentru a obține victoria. Pot oare eu să le înșel așteptările? Nu e oare cea mai mare onoare pentru mine cinstea ce mi se face de a reprezenta culorile patriei în întrecerile de peste hotare?

Niciodată nu uit că sînt o reprezentantă a unui stat cu o orînduire nouă, că oriunde m-aș duce reprezint în fond regimul nostru de democrație populară. Comportarea mea, la orice întîlnire sportivă de peste hotare are o semnificație politică. Spectatorii de peste hotare ori de cîte ori vorbesc despre mine spun: Zeller-R.P.R. Ei îau aminte în primul rînd țara de unde vin și deci depinde de comportarea mea dacă reușesc să popularizez așa cum se cuvine țara în care muncesc și trăiesc, să-mi aduc și eu contribuția la ridicarea prestigiului ei.

Iată dar, pe scurt, de ce sînt conștientă de marea mea răspundere pe care o am ca sportivă fruntașă, ca reprezentantă a țării noastre în întrecerile sportive internaționale.

Nu sînt nici în vîrstă și nici prea multă experiență nu am. Totuși, îmi permit ca în încheiere — fără a fi pretențioasă, așa cum probabil vor crede unii — să dau tinerilor sportivi un sfat: munca perseverentă, antrenamentele conștiincioase, comportarea modestă, iată nu numai cheza succeselor viitoare ci și datoria și demnitatea noastră de sportivi ai Republicii Populare Romîne.

Departe de CARTE

Discuția s-a înfiripat repede, mai ales că interlocutorii mei — Pavel Cimpoiaș și Ilie Stoica, primul-secretar al comitetului U.T.M. de la uzina de vagoane „Gheorghe Dimitrov" din Arad, iar al doilea membru al comitetului U.T.M. — se arătau a fi iubitori ai sportului.

— Avem sportivi talentați în uzina noastră, povestea tov. Cimpoiaș La fotbal, de pildă, echipa noastră „Energia" activează în categoria „B"; la lupte avem tineri ca Traian Stupariu, Ludovic Ghester, campioni republicani la juniori; gimnaști ca Drumuș, campion republican la juniori și mulți alții. Cu toții se pregătesc, se antrenează...

— Dar de învățat, învață? Și fiindcă eram privit cu mirare, am explicat: Citesc literatură, studiază probleme ideologice?...

— Nu, nu prea fac asemenea lucruri. Sportivii noștri se țin cam departe de carte, răspunse secretarul comitetului U.T.M. Tovarășul Stoica a explicat apoi mai pe larg.

— Pe sportivii uzinei noastre nu-i prea vezi pe la bibliotecă. E drept, pe fotbaliști îi vezi ocupîndu-se cu altfel de cărți: cele de... joc. Și asta în văzul lumii, chiar în sala cantinei, înainte de servirea mesei. Mi-a povestit tovarășul Traian Moise, secretarul U.T.M. de la uzinele textile „30 Decembrie", că ei au făcut un cerc politic pentru fotbaliștii colectivului („Flamura Roșie" U.T.A.) și au primit ajutor din partea antrenorului Dobay. La noi nu există așa ceva. Nici un fotbalist nu este înscris în învățămîntul politic și nici sportivii de la celelalte discipline.

— Atunci, totuși, cum își petrec ei timpul liber?

— Destul de simplu, continuă tov. Stoica. Majoritatea hoinăresc pe bulevarde, beau, joacă cărți. Sportivii care locuiesc cartea cu „cinzeaca" sînt destul: Constantin Bărbușoiu, luptător, Renik Fidel, fotbalist, Constantin Petica, tot fotbalist, și alții. Unii dintre ei fac chiar și scandal pe străzi, după „înviorare" cum spun ei beției.

— Cine ar trebui să se îngrijească de educarea morală a sportivilor?

— Cred că în primul rînd colectivul sportiv — interveni tov. Cimpoiaș — al cărui președinte este tov. Cornel Claici.

Există și un responsabil cu această muncă în colectivul sportiv. Nu îi știu numele și nici nu face nimic. Este destul de grav...

— Poate comitetul U.T.M. a făcut însă ceva în această direcție?

Două perechi de ochi s-au privit întrebători și abia după un timp de tăcere a venit răspunsul.

— Responsabilul sportiv din comitetul U.T.M. al uzinei, Laurențiu Petz, e plecat în concediu la Sinaia... În ceea ce ne privește.. poate puteam să facem și noi ceva... Dar...

Am înțeles. Acest „dar" presupunea toi dezinteresul și lipsa de preocupare a lor, a comitetului U.T.M., pentru educarea sportivilor uzinei, pentru atragerea lor spre carte, spre învățătură.

C. BUCUR

Puterea colectivului

Constantin Stănescu, alergătorul la 400 m. garduri, era, ca să zicem așa, la modă. Pe stadioane, tinerii îl aplaudau. Curînd ajunse unul dintre cei mai apreciați alergători de garduri din Ploești. Pe vremea aceea, Stănescu lucra la Rafinăria 2 Ploești. Mai bine zis era angajat acolo, că nu prea se omora cu lucrul. Tînărul nostru ar fi vrut să trăiască numai din „meseria" de sportiv, de atlet. Lucrul acesta a stîrnit însă indignarea muncitorilor și sportivilor rafinăriei. Cînd colectivul sportiv l-a cerut să-nceapă să muncească serios, Stănescu și-a luat sacoșa și s-a prezentat la colectivul sportiv „Voința". Gîndea că aici va găsi mai multă „înțelegere"...

...În biroul consiliului regional al asociației „Voința" Mircea Florescu, președintele acestuia și antrenorul de atletism Mircea Simion tocmai începuseră discuția.

— Îl cunoști pe Constantin Stănescu, atletul de la „Energia"? întrebă Mircea Florescu.

— Păcat de el! (În loc de răspuns, antrenorul începu să-l compătimească.) Are talent, e tînăr, dar ce folos? Îi lipsește un lucru esențial: simțul datoriei, al responsabilității. Mai deunăzi Bejan, antrenorul lui, îmi spunea că poate scoate din el un alergător bun — dar un om disciplinat, conștiincios, ba.

— Da, ai dreptate — spuse președintele. Asta știu și eu. Și totuși am mare încredere în puterea educativă a colectivului nostru sportiv. Tocmai de aceea te-am chemat. Stănescu lucrează de astăzi la noi, la cooperativa „Constructorul". În ceea ce ne privește, trebuie să ne ocupăm nu numai de antrenamente, ci și de educarea lui.

Antrenorul se pregătea să plece, însă, cu un gest, președintele îl reținu o clipă.

— Aveți grijă ca secția de atletism să nu-l ierte niciodată.

...Primele antrenamente pe stadion se desfășurară fără evenimente deosebite, lucru care îl făcu pe antrenor să creadă că Stănescu pornise pe drumul cel bun. Într-o seară însă, se convinse de contrariu. Stănescu îi spuse tărăgănat:

— Maestre... mîine nu vin la antrenament. Știi.. ca să faci sport nu e ușor.

Pentru o clipă, antrenorul nici nu știa ce să-i răspundă. „Să-i spun că trebuie neapărat să cînt — gîndea acesta — că trebuie să ne reprezinte în concursurile care se apropie?

— Poți să nu vii, îi răspunse scurt antrenorul, pe un ton indiferent. Stănescu se răsuci în călcîie și se îndepărtă fără să întoarcă capul. El se așteptase ca antrenorul să-l roage să vină negreșit la antrenament. Și cînd colo...

A doua zi, Stănescu se prezentă la antrenament ca și cînd nimic nu s-ar fi întîmplat. „I-a fost o lecție, se gîndea antrenorul. Îi place sportul..." Pînă la sfîrșitul antrenamentului se făcu că a uitat cu totul discuția avută cu o zi mai înainte. Observă însă că Stănescu se simțea destul de stingher. Ceilalți atleți îl tratau cu indiferență. Abia spre sfîrșitul antrenamentului, îl întrebă:

— Cum mai merge treaba la cooperativă, tovarășe Stănescu? Pusese întrebarea numai așa, ca să-i afle părerea, căci știa prea bine că, în săptămîna aceea, lipsise vreo 3 zile.

— Au pretenții prea mari... Să muncești 8 ore și apoi să vii și la antrenamente...

— Toți colegii tăi fac același lucru. Au aceleași condiții ca și tine. Dacă totuși nu-ți place... noi nu te ținem...

...Ședința colectivului sportiv începuse de mai bine de o oră și pînă acum discuțiile se purtaseră numai în jurul comportării atletului Stănescu. Îl criticaseră antrenorii, colegii, juniorii. Parcă era un făcut. Unul nu se ridica în picioare ca să nu spună: „Noi nu avem nevoie de profesioniști și vedete. Altceva înțelegem noi prin sport". A fost într-adevăr o ședință furtunoasă...

Utemistul Stelian Dumitrescu se simțea și el vinovat de comportarea prietenului său Stănescu. A vrut să ia cuvîntul, să arate tovarășilor de muncă și de sport că Stănescu e prietenul lui din copilărie, este utemist și că într-adevăr e vinovat, dar se va îndrepta negreșit. Renunță însă și se hotărî să-i spună lui Stănescu între patru ochi: „Ori te faci om de treabă, or..." Nu! Trebuie să rămînă în acest colectiv, să muncească, să fie ca toți ceilalți".

Ca de obicei, a doua seară după antrenament porniră împreună spre casă. Dumitrescu nu aștepta prea mult și începu să-i vorbească prietenește:

— Așa o să se întîmple pînă cînd ai să termini cu lipsurile de la lucru și în special cu mofturile. În deplasare nu vrei să mergi decît cu clasa I. La meciuri nu te simți bine decît în pantofi cu vîrful verde și șirete bej. La servici...

Stănescu nu-i dădu voie să continuie:

— Halal prieten... Și tu ești o poamă ca și ceilalți...

— Da, sînt ca și ceilalți, dar nu poamă, cum mă numești. Îmi place să fac sport, dar îmi place și să muncesc. Știi... uitasem să-ți spun că m-au propus să merg la o școală de normatori.

În colțul străzii se despărțiră. Stănescu rămase însă mult timp pe gînduri. „Va să zică Dumitrescu merge la școală. Peste 6 luni va fi normator, iar eu — nici în car, nici în căruță". Exemplul prietenului era mai mult decît convingător.

...Toate erau împotriva lui Constantin Stănescu. De unde pînă atunci era singurul om din Ploești care putea realiza o performanță sub 57 secunde pe 400 m. garduri, acum Jurcă Valeriu, „țîncul" de numai 16 ani, se pregătea să dea asaltul recordurilor republicane de juniori. Deabia acum înțelegea Stănescu de ce antrenorul Mircea Simion se ocupa cu atîta asiduitate de antrenamentele lui Jurcă: ca să poată oricînd să-l înlocuiască în echipa colectivului. „Ei bine — se hotărî el — asta nu are să se întîmple..."

...De atunci au trecut mai multe luni. S-au schimbat multe și s-a schimbat și tînărul atlet Constantin Stănescu. E drept, n-a ajuns încă un exemplu desăvîrșit de modestie, totuși cei de la cooperativa „Constructorul" vorbesc de el ca despre un tovarăș de muncă prețuit, apropiat. La fel și prietenii, tovarășii de sport. Acum Constantin Stănescu preferă să participe la concursuri în pantofi de atletism obișnuiți, iar la concursurile din alte orașe să meargă chiar și cu o „ocazie". Colectivul, tovarășii săi l-au ajutat și îl ajută să devină un adevărat sportiv.

GH. NEAGU

Pe scurt

● *Echipa selecționată de fotbal a tineretului din R.P.R. și-a încheiat turneul în Orientul Mijlociu jucînd duminică la Beirut cu echipa reprezentativă a Libanului. Tinerii fotbaliști romîni au cîștigat întîlnirea cu scorul de 1—0 prin punctul realizat de V. Anghel în minutul 76. De remarcat că echipa Libanului învinsese cu cîteva zile înainte cu scorul de 3—1 echipa R. D. Germane care a jucat sub titulatura de reprezentativa orașului Berlin.*

● **Duminică a început pe valea lui Carp, din apropierea frumoasei stațiuni Sinaia, concursul internațional de schi la care participă sportivi din Austria, R.P. Ungară și R.P. Romînă. Prima probă a zilei, slalom uriaș, s-a bucurat de un frumos succes. Victoria a revenit schiorului austriac H. Schemell, care a realizat pe o pîrtie în lungime de 1800 m. (56 porți) timpul de 1'24". Locurile 2—3 au fost împărțite de schiorii romîni G. Cristoloveanu și I. Bîrsan, amîndoi cu 1'37 4/10.**

Concursul internațional de schi de la Sinaia a continuat luni cu desfășurarea probei de 15 km. fond. Schiorii romîni s-au comportat remarcabil fiind principalii protagoniști ai acestei întreceri. Primul loc în clasament a fost ocupat de I. Cimpoala cronometrat cu timpul de 1h06'41". El a fost urmat de concurentul maghiar S. Pall — 1h07'13" și C. Enache (R.P.R.).

● **Cel de-al 23-lea campionat mondial de hochei pe gheață de la Moscova se apropie de sfîrșit. În lupta pentru titlu sînt angajate direct echipele U.R.S.S. și Suediei, singurele neînvinse pînă acum. Meciul dintre ele se dispută astă seară.**

Din floare în floare

„Principalul lucru este să ai șut. Dacă ai șut și te pricepi să nimerești patru din cinci lovituri la pătanjen, poți să iscălești condica de prezență și la ora prînzului, că n-are nici o importanță". Aceasta este explicația pe care i-am dat-o lui Dragu, fostul meu tovarăș de muncă, de meserie lăcătuș, care mă întreba ce am de gînd cu planul meu de muncă. Pe onoarea mea că Dragu ăsta e un copil. E băiat bun, săracu, dar habar n-are de fotbal. Adică știe el ceva, cunoaște regulamentul, are „stofă", știe cum trebuie să se comporte un fotbalist pe teren, dar încă n-a învățat cum trebuie să se comporte un fotbalist la locul de muncă.

La început m-am purtat și eu ca un novice. Cînd am intrat pentru prima dată în echipa de fotbal a fabricii eram încă un tînăr lăcătuș care mă aflam în întrecere cu Dragu. După primul meci au venit băieții la mine și m-au sărutat, căci cu toate că nu băgasem nici un gol, mă dovedisem băiat de talent. Cînd am venit a doua zi la fabrică și am intrat în atelier, Dragu m-a felicitat pentru meci și s-a apucat de lucru. M-am apucat și eu de lucru, adică am început să umblu prin atelier și să povestesc, la fiecare pe rînd, cum l-am driblat pe Stanciu și cum am făcut de mi-a reușit foarfeca din minutul 56 de joc. Am continuat așa pînă în minutul 480, cînd sirena a fluierat sfîrșitul zilei de muncă. Dragu mi-a spus în drum spre cantină că eu l-am driblat pe Stanciu și n-am băgat nici un gol, iar azi m-am driblat pe mine și am foarte multe „goluri" în planul de producție. Din ziua aceea n-am mai vorbit cu Dragu care urmărea să mă demobilizeze și i-am răspuns tăios că un lăcătuș încuiat ca el nu știe ce-i ala fotbal. La sfîrșitul săptămînii am văzut că nici maistrul Neagu nu știe ce-i ala fotbal, căci mi-a atras atenția asupra muncii mele din săptămîna aceea. Mi-am pus în gînd să mă reabilitez în ochii lor și, săptămîna următoare, cînd am avut al doilea meci și am băgat un gol, am venit la fabrică la ora 10 și cînd m-a întrebat maistrul ce-i asta, am răspuns că e „repriza a doua". După două săptămîni am mai băgat două goluri și am venit la fabrică la ora 12, am pontat și am dat o raită prin atelier, unde toți tovarășii mei lăcătuși lucrau de zor. Eu am crezut că mă vor primi cu urale și chiar mă pregăteam să le povestesc cum am introdus în plasă cele două goluri, dar abia dacă mi-au dat bună ziua, așa că nu știu de ce m-am cam simțit pe tușă. Maistrul mi-a spus și el că o să urmeze o lovitură de pedeapsă, dar eu am făcut o fentă și am plecat să mă plimb. Din ziua aceea am început să viu la fabrică numai ca să pontez și nici nu mai dădeam prin secție, mai ales că nu era meci în care să nu bag un gol. Într-o zi aflu că sînt chemat în birou la director și eram sigur că o să primesc o primă specială, căci în ultimul meci adusesem victoria echipei. În birou la director era și inginerul șef. Ei stăteau în picioare și i-am poftit să ia loc, dar directorul, nu știu ce l-a apucat, că m-a poftit să scot mîinile din buzunar. Am început să bănuiesc că sînt pe picior greșit. În sfîrșit, directorul m-a întrebat ce am de gînd. I-am răspuns că am de gînd ca în meciul viitor să trec extremă, dar dacă el e de părere să rămîn inter o să reflectez. A intervenit atunci inginerul șef zicînd că eu nu mai sînt demult înaintaș și că sînt fundaș. I-am răspuns că face o confuzie întrucît eu nici nu mă pricep la postul de fundaș în fotbal. Dar inginerul șef mi-a răspuns că eu fac o confuzie căci el se referea la faptul că sînt fundaș în producție, nu în fotbal și, dacă n-o să ajung în curînd înaintaș și o s-o duc așa pînă la... extremă, s-ar putea să mă trezesc în aut. M-am ridicat în picioare și am spus că fotbalist ca mine pot ei să caute oricît că n-or să mai găsească, dar directorul mi-a răspuns că în fabrică e nevoie întîi de lăcătuși, și că și lui îi place fotbalul, dar în orele libere, și întrucît eu mi-am luat libere și orele de muncă, s-ar putea să mă înlocuiască în secție cu un alt lăcătuș și în echipă cu un alt înaintaș.

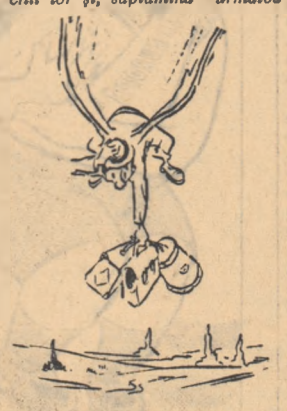

În cele din urmă am plecat. M-a mai chemat apoi la sindicat, m-a chemat la U.T.M. și, în cele din urmă, m-a chemat la serviciul muncă și salarii și mi-a dat preavizul. Și înapoi nu m-a mai chemat.

Am încercat pe la alte fabrici, dar peste tot m-au întrebat ce meserie am și cînd le răspundeam că sînt de meserie fotbalist, ei spuneau că au nevoie de strungari, sudori, turnători și lăcătuși. Am colindat așa ca o albină din floare în floare pe la niște cooperative, pe la niște ateliere mai mici dar n-am rămas mai mult de o săptămînă sau două. Nu-mi înțelegeau jocul...

În cele din urmă mi s-a părut că am găsit ce-mi plăcea. Am intrat ca lacătuș și am început să joc fotbal. După două săptămîni am luat-o de la cap cu pontatul la ora 12. Atunci m-au chemat la sindicat și mi-au atras atenția. Eu i-am întrebat dacă au auzit de mine și dacă știu ce sînt eu în stare. Ei mi-au răspuns că au auzit de mine, că știu ce sînt în stare și m-au scos din echipă. În clipa aceea mi-am amintit de Dragu și de proverbul lui: „Unde nu-i cap e vai de picioare". E ceva și cu folclorul ăsta!

Ieri m-am dus la antrenor și i-am spus că doresc să joc fotbal, că-mi place. Antrenorul a zîmbit, m-a bătut pe umăr și mi-a spus: „Știu, băiete, dar ești încă slab la jocul de cap!" „Ba nu, m-am repezit eu, joc cu capul foarte bine!" Și antrenorul mi-a răspuns: „Stiu, joci bine cu capul! Dar cînd ai să începi să și gîndești cu el, să vii la mine!"

Ce-o fi vrut să spună antrenorul? Parcă încep să bănuiesc...

SADI RUDEANU

Veteranii din nou pe stadion

Citeam în presa sportivă a vremii: „Bindea — unul din cei mai buni oameni de pe teren și animatorul atacului timișorean" (N.R. — este vorba de formația Ripensia), sau „de două ori Baratky — a cărui faimă actuală îi aduce mereu ofrande de aplauze și elogii — Bodola și Dobay au străpuns apărarea echipei Poloniei" (N.R. — jocul Romînia-Polonia care a avut loc la Lodz în iulie 1937, cîștigat de romîni cu scorul 4—2).

...Au trecut de atunci 20 de ani și iată că duminică, fostele glorii ale fotbalului nostru au apărut din nou, ca jucători, pe un stadion înțesat de un public entuziasmat. A fost într-adevăr o reîntîlnire care, poate, unora le-a provocat discret, lacrimi de bucurie și care, cu siguranță, a trezit amintiri ce nu pot fi uitate.

O amintire, înainte de începerea meciului.

Și desigur, nici tinerii noștri fotbaliști, care i-au urmărit pe maeștrii lor, n-au fost scutiți de asemenea emoții. Este firesc. Jucătorii de ieri sînt astăzi cei mai apreciați antrenori ai țării. Iată-l pe antrenorul Ploeșteanu, datorită căruia Energia Metalul Steagu Roșu din Orașul Stalin a promovat în categoria A și ne-a reprezentat cu cinste în turnee peste hotare. Ploeșteanu nu mai are aceeași vigoare ca în anii tinereții, dar jocul lui dovedește și astăzi cunoștințe profunde. Și cîți sînt ca el!

Am revăzut pe Silviu Bindea, pe Iuliu Baratky, pe Iuhasz și Kotormany, pe David și Traian Ionescu, pe Marian și pe Sfera, Bürger și Mihăilescu, pe toți aceștii veterani cunoscuți și stimați. Firește, timpul a lăsat urme vizibile, părul multora dintre aceștia este albit, frunțile sînt brăzdate de cute adînci, dar tocmai pentru aceasta, noi, cei mai tineri îi stimăm, îi respectăm. O dovedește entuziasmul întregului stadion ca și lalelele roșii pe care Ozon le a dăruit maeștrilor săi.

R. CALARAȘANU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București Piața „Scînteii". Tel. 7.00.10 Secția scrisori. Tel. 7.00.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52